

«Οὐκ ἀρνησώμεθα σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2025, ΕΤΟΣ 75^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 1046 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

*Ὁνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου*

«ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΝ»

υπό του π. Νικηφόρου Νάσσου

Μετά την ένδοξο Ανάληψη στους ούρανους, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι τό μυστηριακό σῶμα Του, εορτάζει γηθοσύνης τήν «μεθεορτον καὶ τελευταῖαν εορτήν», ὅπως ψάλλουμε, καί «αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή». Ἡ Ἑορτή αὕτη εἶναι «ἐπαγγελίας συμπλήρωσις καὶ προθεσμίας». Πράγματι, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι κατὰ καιροὺς ὑπόσχονται πολλά στους συνανθρώπους τους καὶ σέ πολλές περιπτώσεις δέν πραγματοποιοῦν τὰ ὑπεσχημένα, αὐτό δέν συμβαίνει μέ τόν Θεάνθρωπο Χριστό, ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης. Ὁ Θεός, ὅτι ὑπόσχεται, τό πραγματοποιεῖ μέ πιστότητα.

Ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεός Λόγος ὑποσχέθηκε στους Μαθητές Του ὅτι μετά τήν ἀπό γῆς σωματική ἀναχώρησή Του θά στείλει στόν κόσμο τόν «ἄλλον Παράκλητον», τό «Πνεῦμα τῆς ἀληθείας», καί αὐτό ἔγινε πραγματικότητα κατὰ τήν πανεύσημο ἡμέρα τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ὅπου ὁ Παράκλητος «κατήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ ἐν εἶδη γλωσσῶν καὶ μαθητάς ἐφώτισε καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε». Τό Ἅγιο Πνεῦμα «ἐπλήρωσε τόν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι» οἱ Μαθηταί τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί αὐτό εἶναι συμβολισμός τῆς οἰκουμένης. Ἡ ἄπαυστη κάθοδος τοῦ Παρακλήτου εἶναι μία συνεχῆ καὶ διαρκῆ πραγματικότητα στήν Ἐκκλησία. Τό Ἅγιο Πνεῦμα «μεθ' ἡμῶν ἐστί» καί γι' αὐτό καί ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι παντοτινὴ Πεντηκοστή. Ἀλλωστε, σύμφωνα μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, «ἡ χάρις οὐ στενὴ, οὐδέ τόποις περιγραπτή». Αὕτη ἡ Χάρις τοῦ Παρακλήτου δέν εἶναι ἀπλῶς κάποιο χαρακτηριστικό, ἀλλά ἀποτελεῖ ὄντολογικό γνώρισμα τῆς Ἐκκλησίας.

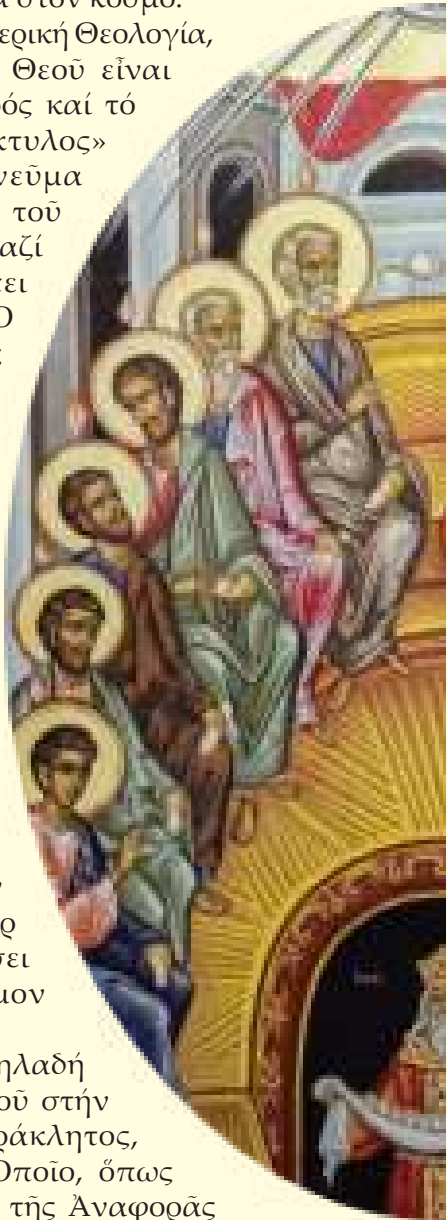
Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐστάλη ἀπό τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὡς «καταλλαγῆς τεκμήριον», θά διαβεβαιώσει πάλι ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Πράγματι, στό κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο διαβάζουμε ὅτι δέν εἶχε δοθεῖ ἀκόμη τό Ἅγιο Πνεῦμα, διότι ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δέν εἶχε δοξασθεῖ: «Οὐδέπω γάρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη».

Ὁ ἱ. Χρυσόστομος ἐν προκειμένῳ θά μᾶς διευκρινήσῃ ὅτι δόξα γιά τόν Χριστό εἶναι ὁ Σταυρός. Καί θά σημειώσει ὅτι ἂν καί πραγματικά ἀπό τή φύση τῆς ἡ σταύρωση ἦταν προσβλητικό γεγονός, ἐπειδὴ ὁμως αὕτη πραγματοποιήθηκε γι' αὐτούς πού ἀγαποῦσε, τήν ὀνομάζει ὁ Χριστός δόξα. Κατὰ τόν αὐτόν Ἱεράρχη καί μεγάλο Οἰκουμενικό Διδάσκαλο, τό Ἅγιο Πνεῦμα δέν δόθηκε στόν κόσμο πρὶν τῇ σταύρωσι, «ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπότητα ζοῦσε

μέσα στήν ἁμαρτία, στά σκάνδαλα, στό μῖσος καί στήν ἀτιμία, γιατί δέν εἶχε θυσιασθεῖ ἀκόμη ὁ ἁμνός πού σήκωσε ἐπάνω του τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου». Συνεπῶς, ἐπειδὴ δέν εἶχε σταυρωθεῖ ὁ Χριστός, δέν ὑπῆρχε ἡ «καταλλαγή», δηλ. ἡ συμφιλίωση μεταξύ ἀνθρώπου καί Θεοῦ, καί ἐπομένως, πολύ σωστά, κατὰ μέ τόν χαριτώνυμο Ἰωάννη, ὁ Χριστός δέν ἔστειλε τό Ἅγιο Πνεῦμα στόν κόσμο.

Σύμφωνα μέ τήν Πατερική Θεολογία, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ «βραχίων» τοῦ Πατρός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα ὁ «δάκτυλος» αὐτοῦ. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀποκαλύπτει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ στήν κτίση καί μαζί μέ τόν Υἱό ἀποκαλύπτει καί τόν Πατέρα. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος πάλι ἐν προκειμένῳ, θεολογῶντας περὶ τοῦ Παρακλήτου θά γράφει ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ τήν παρουσία Του λειτουργεῖ ὡς δάκτυλος, πού καθιστᾷ γνωστό τόν κηρυττόμενο Χριστό: «Ὅρᾳς ὅτι διὰ τοῦτο ἦλθε τό Πνεῦμα τό ἅγιον, οὐχ ὡς τότε πρῶτον ἐπιφοιτήσαν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ τόν κηρυττόμενον, ὥσπερ δακτύλῳ τινὶ τῇ πτῆσει πᾶσιν αὐτόν γνώριμον ποιεῖν»;

Στήν Οἰκονομία, δηλαδή στή φανέρωση τοῦ Θεοῦ στήν κτίση, ἔρχεται ὁ Παράκλητος, τό Ἅγιο Πνεῦμα, τό Ὅποιο, ὅπως διαβάζουμε στήν Εὐχή τῆς Ἀναφορᾶς στή Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, εἶναι «τό τῆς ἀληθείας Πνεῦμα, τό τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ». Πρόκειται γιά μιὰ συγκλονιστικὴ κατάθεση τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου τῆς Καισαρείας, πού μᾶς παρουσιάζει ὅλα τὰ θεῖα δῶρα τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα καί μόνο ἀκουόμενα μποροῦν νά καταθέλξουν καί νά συγκινήσουν

κάθε φωτοφόρο καί θεοφιλή καρδιά!

Ο Μέγας Βασίλειος, ακόμη, θά σημειώσει ότι είναι παντού παρόν τό Άγιο Πνεῦμα. Είναι στήν ἔνσαρκο Οἰκονομία τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ, στήν ἴαση τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων, στή φυγάδευση τῶν δαιμόνων καί τήν κατάργησή τους, στήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, στήν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωση καί τήν οἰκείωση πρὸς τόν Θεό, ἀλλά καί στήν ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνάστασι. Ὅλα τὰ ἐνεργεῖ τό Άγιο Πνεῦμα:

«Χριστοῦ ἐπιδημία· καί τό Πνεῦμα προτρέχει. Ἐνσαρκος παρουσία· καί τό Πνεῦμα ἀχώριστον.

Ἐνεργήματα δυνάμεων, χαρίσματα ἰαμάτων, διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. Δαίμονες ἀπηλαύνοντο ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ. Διάβολος κατηργεῖτο συμπρόντος τοῦ Πνεύματος. Ἀμαρτιῶν ἀπολύτρωσις ἐν τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος...

Οἰκείωσις πρὸς Θεόν διὰ τοῦ Πνεύματος... Ἡ ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασις, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος».

Ο Παράκλητος πνέει μέσα στήν Ἐκκλησία καί ἀγιάζει τὰ μέλη της. Ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία, διότι ἐκεῖ ἐνεργεῖ τό Πανάγιο Πνεῦμα, διὰ τῆς ἀκτίστου ἐνεργείας Του. Ἡ Ἐκκλησία, σύμφωνα μέ τή γνωστή διατύπωση – εἰκόνα τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, εἶναι «σῶμα Χριστοῦ». Αὐτό τό θεῖον σῶμα ἔχει Κεφαλή τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος μέ τήν Σάρκωσή Του «σάρκαν Ἐκκλησίας ἀνέλαβε», ὅπως γράφει ὁ θεορρήμων Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ὅμως, κάθε σῶμα,

ὡς γνωστόν, ἔχει καί ψυχή, διότι δέν νοεῖται σῶμα ἄψυχο. Ἐν προκειμένῳ, ψυχή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό Άγιο Πνεῦμα, τό ὅποιο τήν «ἀρχιτεκτονεῖ» πάνω στόν «θεμέλιον πάντων τῶν θεμελίων» λίθο, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Παράκλητος κατευθύνει τήν Ἐκκλησία, Αὐτός τήν ἀγιάζει καί ὁδηγεῖ τή μέλη της «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν». Πάλι ὁ χρυσόρρειθρος ποταμός τῆς Ἐκκλησίας θά δροσίσει τὰ πιστά μέλη της, διαζωγραφώντας τήν ἐξεικόνιση τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος ὡς ψυχῆς τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας:

«Καθάπερ ἐν σώματι πνεῦμα ἐστὶ τό πάντα συνέχον καί ἐν τι ποιοῦν τό ἐν διαφόροις ὄν μέλεσιν, οὕτω δὴ καί ἐνταῦθα· διὰ γάρ τοῦτο τό Πνεῦμα ἐδόθη, ἵνα τοὺς γένει καί τρόποις διεστηκότας ἐνώσῃ».

Τό Πανάγιο Πνεῦμα, καθὼς ψάλλουμε στοὺς ὕμνους τῆς Πεντηκοστῆς, «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Αὐτό, βεβαίως, δέν λέγεται στήν προοπτική καί τό πλαίσιο μιᾶς «θεσμικῆς Ἐκκλησίας», ὅπως νοεῖται σήμερα, διότι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι θεσμός. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τήν θεσμική της διάσταση, ὅπως ἔχει καί τή χαρισματική. Ἐχει καί θεσμούς (ὅπως λ.χ. εἶναι ὁ θεσμός τοῦ Γάμου, ἡ ὁ θεσμός τοῦ Μοναχισμοῦ κ.λπ.), ἀλλά αὐτή καθεαυτή ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι θεσμός. Μποροῦμε ἀκόμη νά σημειώσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ δογματικῆς ἀπόψεως, δέν εἶναι οὔτε ἴδρυμα («θεῖον καθίδρυμα», ὅπως διαβάζουμε σέ παλαιές δογματικές), ἐφόσον ὁ Χριστός δέν ἴδρυσε, ἀλλὰ δημιούργησε τήν Ἐκκλησία, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, καί εἶναι σαφῶς, ἄλλο ὁ ἴδρυτής καί ἄλλο ὁ «ἐκ τοῦ μή ὄντως» δημιουργός. Ἡ Ἐκκλησία, λοιπόν, εἶναι «σῶμα Χριστοῦ» καί «κοινωνία θεώσεως», κατὰ τή δογματική διατύπωση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμά. Τό Άγιο Πνεῦμα, ἐν προκειμένῳ, συγκροτεῖ τήν Ἐκκλησία ὡς ὁλότητα.

Ο ἱερός Χρυσόστομος θά τονίσει ἀκόμη ὅτι ἂν δέν ὑπῆρχε Πνεῦμα Ἅγιο, δέν θά εἶχε συσταθεῖ ἡ Ἐκκλησία, καί τό γεγονός ὅτι αὐτή ἔχει συσταθεῖ, εἶναι δηλωτικό τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Εἰ μή Πνεῦμα παρεῖν, οὐκ ἂν συνέστη ἡ Ἐκκλησία, εἰ δέ συνίσταται ἡ Ἐκκλησία, εὐδὴλον ὅτι τό Πνεῦμα πάρεστιν». Ὁ δέ ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος, χρησιμοποιοῖ μιᾶ ἐπληκτική εἰκόνα, προκειμένου νά ἐκφράσει ὅσον ἐφικτό, τήν παρουσία καί δράση τοῦ Παρακλήτου μέσα στήν Ἐκκλησία. Τό Άγιο Πνεῦμα, λέγει, «περιπολεῖ» συνεχῶς καί δρᾷ ἀκαταπαύστως μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἀλλωστε, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία χαρακτηρίζεται δικαίως καί εἶναι Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό ἐνεργεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καί διὰ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων «οἰκοδομεῖ», «αὐξάνει» τό ἓνα σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί τό ζωογονεῖ στήν ὁλότητά του. Καί οἱ πιστοὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, γνωρίζουμε ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ «ἥλιος τῆς δικαιοσύνης», ὅπως γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, κατευθύνει ὁ Ἴδιος τόν «πλοῦν» τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας καί ἐμεῖς, λέγει, ὅταν καθόμαστε στό πηδάλιο, δέν περιμένουμε τήν πνοή τοῦ ζεφύρου, ἀλλὰ τήν πρᾶξιαν αὐραν τοῦ Πνεύματος.

Θά ἐπιθυμούσαμε, ἀπὸ τίς ὑψηλές θεολογικές ἐρμηνεῖες τῶν θεοφόρων Πατέρων περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά μεταβοῦμε στήν

προσωπική από μέρους τῶν Ἁγίων βίωση καὶ οἰκείωση τῆς Ἀγιοπνευματικῆς Χάριτος. Ἔτσι, θὰ κατακλείσουμε, ἐν προκειμένῳ, τὸ παρὸν κείμενο μὲ τὴν προσωπικὴ μαρτυρία ἐνὸς μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας, πνευματοφόρου καὶ θεόπτου. Πρόκειται γιὰ τὸν Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο. Αὐτός ἔβλεπε κατὰ τὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεώς του τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὅπως ἐπίσης ἔβλεπε τὴ Χάρη «ἐπὶ τῶν προκειμένων Δώρων» τῆς Εὐχαριστίας. Στὸ κατωτέρω συγκλονιστικὸ κείμενο ὁ Ἅγιος διηγεῖται, μᾶλλον ἀποφαίνεται ἐμπειρικά καὶ μᾶς λέγει τί εἶναι γιὰ τὴ ζωὴ του τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ Παράκλητος, γιὰ τὸν ἅγιο Συμεὼν, εἶναι «τά πάντα ἐν πᾶσι», θεία ἔνωση, φῶς, τροφή, κάθαρση καὶ ἄλλα πολλά, ὅπως τὰ βιώνει καὶ τὰ καταθέτει

μέσα ἀπὸ τίς θεοφάνειες πού ἀξιώθηκε.

«Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐν πνεῦμα ἐγένου μετ' ἐμοῦ, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀναλλοιώτως, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, καὶ αὐτός μοι τὰ πάντα ἐν πᾶσι γεγένησαι, τροφή ἀνεκκλήτου καὶ εἰς ἅπαν ἀδάπανος, ἀενάως ὑπερκεχομένη τοῖς τῆς ἐμῆς ψυχῆς χεῖλεσι καὶ ὑπερεκβλύζουσα ἐν τῇ πηγῇ τῆς καρδίας μου, ἔνδυμα ἀπαστράπτον καὶ καταφλέγον τοὺς δαίμονας κάθαρσις δι' ἀφθάρτων καὶ ἁγίων δακρύων ἐκπλύνουσά με, ὧν ἡ σὴ παρουσία, πρὸς οὓς παραγίνη χαρίζεται. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι φῶς ἀνέσπερόν μοι γεγένησαι καὶ ἥλιος ἄδυτος, ποῦ κρυβῆναι μὴ ἔχων, ὁ πληρὼν τῆς δόξης τὰ σύμπαντα. Οὐδέποτε γὰρ ἀπεκρύβης ὑπὸ τινος, ἀλλ' ἡμεῖς αἰεὶ κρυπτόμεθα ἀπὸ σοῦ, ἐλθεῖν πρὸς σέ μὴ βουλόμενοι»...

Ἑπιστολή Θεοφ. Ἐπισκόπου Δανιήλ

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς, Χριστὸς Ἀνέστη!

Εὐχαριστῶ διότι χάρις τὶς εὐχές σας, ἐπέστρεψα κανονικὰ στὰ καθήκοντα μου ἐπειτα ἀπὸ περίπου 2 μηνῶν προβλημάτων υγείας. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέχρι καὶ τὴν διακαινίστημο ἐβδομάδα ἐπρεπε νὰ νοσηλεύομαι συχνὰ σὲ Νοσοκομεῖο στὴν πόλη Kediri, στὴν Ἀνατολικὴ Ιάβα, διαμένοντας στὸ κοντινὸ σπίτι τῆς ἀδερφῆς μου, προκειμένου νὰ μετριασθεῖ τὸ κόστος μιᾶς συνεχοῦς παραμονῆς στὸ νοσοκομεῖο. Ἐπέστρεψα στὶς 30 Ἀπριλίου 2025.

Λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπιστροφή μου, ἔλαβα ἓνα μήνυμα ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Φώτιο περὶ μιᾶς ἀνακοινώσεως συλλυπητηρίων γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Πάπα Φραγκίσκου, πού εἶχε ἀναρτηθεῖ στὸν ιστότοπο τῆς Ἰνδονησιακῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀμέσως ἔδωσα ἐντολὴ νὰ ἀποσυρθεῖ, ὅπως καὶ ἐγίνε. Ἡ ὁμάδα τῶν ἀνθρώπων μας πού ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς ἐνημερώσεως τοῦ ιστότοπου, τὸ ἀνῆρτησε μὲ γνώμονα τὶς δημόσιες σχέσεις, ἔχοντας ὑπόψη τὶς καλῆς κοινωνικῆς σχέσεις πού ἔχουν οἱ πιστοὶ μας ἐδῶ μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς συμπατριῶτες μας. Καλὲς κοινωνικῆς σχέσεις ἔχουμε μὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς συμπατριῶτες μας, ἀνεξαρτήτως θρησκείας, ἐκτὸς μόνον ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους πρώην ἀδελφούς μας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, οἱ ὅποιοι μᾶς πολεμοῦν.

Ὅστόσο, αὐτὴ ἡ ἀνάρτηση φανερώει ἓνα σημαντικὸ πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζουμε. Ἐνῶ τόσο ἐγὼ ὅσο καὶ οἱ συνεργάτες μου ἀποδεχθήκαμε τὴν Ὁμολογία Πίστεως καὶ γενικῶς ὅ,τι ἀποδέχεται ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὲν ὑπῆρχαν ἀντιρρήσεις οὔτε ἀπὸ τὸ ποιμνίό μας (διότι ὅσοι τυχὸν εἶχαν ἀντιρρήσεις, εἶχαν τὴν διέξοδο τῶν ἐδῶ ἐνοριῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ

Πατριαρχείου Μόσχας), παραμένουν ἐλλείψεις ὡς πρὸς τὴν ἐνσωμάτωση αὐτῆς τῆς διδασκαλίας στὴν καθημερινή μας ζωὴ καὶ τὴν νοοτροπία μας πού, ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα παραμένει σὲ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς ἐδῶ, ὅπως πρὶν τὴν ἐνταξί μας στὴν Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἦδη ἀπὸ τὴν πρώτη ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Φωτίου, ἐδῶ στὴν Ἰνδονησία, τὸ 2019, ἔχουμε διορθώσει πολλὰ πράγματα πού δὲν κάναμε σωστὰ καὶ τὰ ὁποῖα μας ἐπесήμανε. Σίγουρα ὑπάρχουν καὶ ἄλλα πράγματα πού πρέπει νὰ διορθώσουμε καὶ θέλουμε νὰ τὸ κάνουμε, ἀλλὰ χρειαζόμαστε τὴ βοήθειά σας.

Πιστεύουμε ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐπιθυμοῦμε νὰ ἔχουμε τὴν εὐκαιρία νὰ στείλουμε τοὺς Ἰνδονήσιους νέους μας ὡς ὑποψήφιους κληρικοὺς ἐκεῖ γιὰ νὰ μείνουν μαζί σας, προκειμένου νὰ μάθουν σωστὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, τὸ ἐκκλησιαστικὸ τελετουργικόν, ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ζωή. Θέλουμε αὐτοὶ οἱ νέοι αὐτοὶ νὰ ζήσουν μαζί σας γιὰ μερικὰ χρόνια καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὴν νοοτροπία τῶν ἀληθινῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὥστε ὅταν ἐπιστρέψουν στὴν Ἰνδονησία νὰ μποροῦν ἐπίσης νὰ μεταδώσουν στὸ ποιμνίό μας ἐδῶ ὅσα θὰ μάθουν ἀπὸ ἐσᾶς στὴν Ἑλλάδα.

Γνωρίζουμε ὅτι ὑπάρχουν πολλὲς πρακτικὲς δυσκολίες σὲ αὐτό, ἀλλὰ παρακαλοῦμε νὰ τὸ ἐξετάσετε, νὰ προσευχηθεῖτε γιὰ αὐτό καὶ ἂν τεθεῖ ὡς στόχος, ἴσως ὁ Κύριος νὰ τὸ εὐλογήσει καὶ νὰ ξεπεραστοῦν οἱ δυσκολίες τοῦ ἐγχειρήματος.

Αἰτοῦμε τὶς εὐχές σας καὶ παρακαλῶ νὰ μᾶς συγχωρεῖτε γιὰ τὰ λάθη μας.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Δανιήλ, Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως

ΕΥΧΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 23ης Μαΐου / 05ης Ἰουνίου 2025

Τὴν Πέμπτην, 23ην Μαΐου / 05ης Ἰουνίου 2025, συνήλθεν εἰς ἐνάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, καὶ τῇ συμμετοχῇ ἑτέρων ὀκτὼ Ἀρχιερέων, συνεζήτησε δὲ καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐνημερώθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος περὶ τῶν νεωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἐξελίξεων ἐν Συρίᾳ καὶ Λιβάνῳ, αἱ ὁποῖαι ἐνδιαφέρουν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.
2. Συνεζητήθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Νικοπόλεως κ. Δανιὴλ καὶ εἰδικώτερον τὸ αἴτημά του περὶ φιλοξενίας καὶ ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι τῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν τῆς Ἰνδονησίας. Ἀνετέθη εἰς τὴν Συνδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἱεραποστολῆς ἡ περαιτέρω ἐξέτασις τοῦ θέματος πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεων εἰς τὰ πρακτικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀντιμετωπιστοῦν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προτάσεως.
3. Ἐξήτασεν τὴν ὑπόθεσιν ἀποσχίσεως ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν τοῦ Πρεσβυτέρου π. Ἀναστασίου Ἀλιφραγκῆ καὶ παρέπεμψε ταύτην εἰς τὸ Ἀβάθμιον διὰ Πρεσβυτέρους Συνδικὸν Δικαστήριον ὀρίσασα δικάσιμον.
4. Παρελήφθη Ὑπόμνημα Κληρικοῦ τινὸς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διανεμηθὲν πρὸς μελέτην καὶ ἀπάντησιν ἐπ' αὐτοῦ εἰς μελλοντικὴν Συνεδρίαν.
5. Συνεζητήθη τὸ θέμα τοῦ Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ καὶ τῶν νέων ταυτοτήτων. Ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις σχετικῆς Ἀνακοινώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατευθύνσεων αἱ ὁποῖαι ἀποφασίσθησαν.
6. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐνημέρωσε τὸ Ἱερὸν Συνδικὸν σῶμα διὰ τὰ πεπεραγμένα αὐτοῦ καὶ τὰς προοπτικὰς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς εἰς Ζάμπιαν Ἀφρικῆς.
7. Συνεζητήθη αἴτησις προσχωρήσεως Κληρικοῦ ἐκ τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.
8. Ἐγένετο ἐνημέρωσις τοῦ Ἱεροῦ Συνδικοῦ σώματος περὶ τῆς σχέσεως ἡμῶν μετὰ τῶν Ρουμάνων ἀδελφῶν ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολ. Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου.
9. Ἠσχολήθη ἐκ νέου μετὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ π. Νικολάου Δημαρᾶ. Ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ μετανοίας καὶ αἰτήσεως συγγνώμης τοῦ π. Νικολάου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε ὅπως καλέσῃ τοῦτον εἰς συνάντησιν μετ' ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν Ἀρχιερέων πρὸς παροχὴν συμπληρωματικῶν τινῶν διευκρινίσεων πρὸς ὀριστικὴν λήξιν τῆς ὑποθέσεως. Θὰ ἀκολουθήσῃ σχετικὴ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο Ἀνακοίνωσις.
10. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀντεμετώπισε καὶ ἑτέρα τινὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις για τὸν Προσωπικὸ Ἀριθμὸ

Ὡς γνωστόν, πρὶν ἀπὸ 40 περίπου χρόνια, τὸ 1986, ὑπῆρξε ἀνακίνηση ἐφαρμογῆς τοῦ «Ἐνιαίου Κωδικοῦ Ἀριθμοῦ Μητρώου» (ΕΚΑΜ) γιὰ κάθε πολίτη ἀπὸ τὴν τότε Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, μὲ πρόσχημα τὴν ψηφιακὴ διευκόλυνση καὶ τὴν πάταξη τῆς γραφειοκρατίας. Ἐπ’ αὐτοῦ ὁμως ἠγέρθη σφοδρὴ ἀντίδραση τόσο ἀπὸ πολιτικῆς πλευρᾶς, ἀπὸ τὴν τότε Ἀντιπολίτευση ποὺ εἶναι σήμερα Κυβέρνηση, ὅσο καὶ ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς. Διότι ὑποστηρίχθηκε βάσιμα ὅτι παρεβιάζοντο θεμελιώδεις δημοκρατικὲς ἐλευθερίες τῶν πολιτῶν ὁδηγώντας σὲ «ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα» καὶ ἀφόρητη ψηφιακὴ ἐπιτήρηση καὶ δέσμευση. Μάλιστα, ἐκκλησιαστικῶς –παρὰ τὴν ἐμφάνιση ἀκόμη καὶ ἀκραίων ἀντιλήψεων, ὑπῆρξε σύνδεση τοῦ θέματος μὲ ἐσχατολογικῆς φύσεως ἀνησυχίες καὶ ἐπιφυλάξεις. Ἐκείνη δὲ ἡ προσπάθεια τελικῶς δὲν προχώρησε.

Τὸ ἴδιο παρατηρήθηκε καὶ ἀργότερα ἕως σχετικὰ πρόσφατα, μὲ Κυβερνητικὲς ἐξαγγελίες καὶ ἀπόπειρες καθιερώσεως τῆς λεγομένης «Κάρτας τοῦ Πολίτη».

Μετὰ τὴν περίοδο τῆς Πανδημίας, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἐπιβλήθηκαν αὐστηρότατα μέτρα ἀνελευθερίας καὶ ἐπαχθεῖς ὑποχρεωτικότητες γιὰ λόγους δῆθεν ἐκτακτῆς ἀνάγκης, ἀντιμετωπίζουμε ἤδη νέες Κυβερνητικὲς πολιτικὲς ἐπιβολῆς καὶ ὑποχρεωτικότητος μὲ τὸν λεγόμενο πλέον «Προσωπικὸ Ἀριθμὸ», ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ τεθεῖ στὶς νέες ψηφιακὲς ταυτότητες.

Ἡ δικαιολόγηση τοῦ νέου αὐτοῦ ἐγχειρήματος εἶναι ἡ αὐτὴ, δηλαδή γιὰ τὴν ἄμεση διευκόλυνση καὶ ἐξυπηρέτηση τῶν πολιτῶν στὶς σχέσεις τους μὲ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Κράτους καὶ ἀργότερα ἀκόμη καὶ στὸν ἰδιωτικὸ τομέα, μέσω ἑνὸς «χρηστικοῦ» ἀριθμοῦ, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα θὰ πρόκειται γιὰ μιὰ «ὑπερταυτότητα».

Ἀπὸ πολλοὺς εἰδήμονες διατυπώνονται εὐλογες ἐνστάσεις ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τοῦ μέτρου, τὴν ἀσφάλεια ἐφαρμογῆς καὶ χρήσεως, τὸ ποῖος ἢ ποιοὶ θὰ γνωρίζουν καὶ πῶς θὰ χειρίζονται τὰ εὐαίσθητα προσωπικὰ δεδομένα τῶν πολιτῶν, τὰ ὁποῖα πλέον θὰ εἶναι συνενωμένα καὶ συγκεντρωμένα σὲ ἕναν καὶ μοναδικὸ ἀριθμὸ. Καὶ ἐπειδὴ σὲ αὐτὰ τὰ ζητήματα ποὺ τίθενται ὑπάρχουν σοβαρὰ καὶ μεγάλα κενά, παρὰ τὶς γενικόλογες καὶ ἀόριστες διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ ἀντιθέτου, ἐκφράζονται ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς (πληροφορικὴ, νομικὴ, οικονομικὴ, πολιτικὴ, ἐκκλησιαστικὴ/θεολογικὴ) σοβαρότατες ἐπιφυλάξεις: ἡ ἐλευθερία διακυβεύεται, ἕνα ἄνευ προηγουμένου «ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα» ἐτοιμάζεται, ἡ ζωὴ μετατρέπεται σὲ «ψηφιακὴ φυλακὴ» καὶ τὸ μέλλον προοιωνίζεται ἀπόλυτα δυστοπικόν.

Γιὰ νὰ γίνουμε πιὸ σαφεῖς, ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ ὅτι μέσω τοῦ «Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ» γίνεται ἄμεσα γνωστὸ τὸ σύνολο τῶν ὑπαρχόντων τοῦ καθενός, τὰ χρήματα ἢ ἀκίνητά του, τὰ ταξίδια του, οἱ πληρωμές του, οἱ εἰσπράξεις του, τὶ πούλησε, τὶ ἀγόρασε καὶ πότε, ἀπὸ ποῦ πέρασε, ποιοὺς χώρους

ἐπισκέφθηκε, μὲ ποιοὺς σχετίσθηκε, τὶ εἶδε καὶ τὶ διάβασε, τὶ ἔφαγε καὶ τὶ ἤπιε, τὶ καύσιμα κατανάλωσε καὶ ἀπὸ ποῖα διόδια διήλθε, ποῦ πῆγε διακοπὲς καὶ ποῦ κινήθηκε μὲ τὸ ὅποιο ὄχημά του, ποῖον γιατρὸ ἐπισκέφθηκε, τὶ ἱστορικὸ ὑγείας ἔχει, ποιεὺς ἀσθένειες πέρασε, ἀπὸ τὶ ἔπασχε ἢ πάσχει, τὶ φάρμακα πῆρε καὶ παίρνει κλπ..

Καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ θὰ βγαίνουν στατιστικὲς ποὺ θὰ τὰ συνδέουν καὶ θὰ ἐξάγονται ἀσφαλῆ συμπεράσματα ὅπως καὶ σαφεῖς προβλέψεις γιὰ τὶς κινήσεις καὶ τοὺς σκοποὺς ἐκάστου! Θὰ εὐχόμεσταν ὅλα αὐτὰ νὰ εἶναι ὑπερβολὲς καὶ φαντασίες, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀποτελοῦν μικρὸ μόνον μέρος τῆς διαμορφουμένης ἐφιαλτικῆς ψηφιακῆς πραγματικότητος! Ἀκριβῶς γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς σύγχρονα δημοκρατικὰ κράτη, ὅπως ἡ Μ. Βρετανία προτιμοῦν νὰ διατηροῦν ἕνα ἀποκεντρωμένο σύστημα, δίνοντας ἔμφαση στὴν προστασία προσωπικῶν δεδομένων καὶ τὴν ἀποφυγὴ κρατικῆς ὑπερεξουσίας.

Ὅπως γίνεται ἀντιληπτὸ ἡ νέα ψηφιακὴ ταυτότητα μὲ τὸν «Προσωπικὸ Ἀριθμὸ», ἡ ὁποία θὰ ἀποτελεῖ τὸ ἀπαραίτητο ἐργαλεῖο-κλειδί εἰσόδου στὴν νέα πραγματικότητα τῆς ζωῆς σὰν σὲ ἕνα μεγάλο στρατόπεδο συγκεντρώσεως καὶ θὰ ἀποκαλύπτει ἄμεσα τὰ πάντα γιὰ τὸν κάτοχο-«ἀριθμὸ» ποὺ θὰ τὴν ἔχει, παύει νὰ εἶναι ἕνα ἀπλὸ ἐγγράφο ταυτοποιήσεως καὶ μετατρέπεται κυριολεκτικὰ σὲ κάρτα δικαιωμάτων. Δι’ αὐτῆς μόνον μπορεῖς νὰ ζήσεις στὴν κοινωνία, διότι διαφορετικὰ ἀποκλείεσαι ἀπὸ αὐτήν! Μάλιστα, ἐν ὅψει καταργήσεως τῶν μετρητῶν καὶ τῆς μετατροπῆς τῆς κάρτας αὐτῆς καὶ σὲ «ψηφιακὸ πορτοφόλι» σὲ μιὰ ἀχρήματη κοινωνία ποὺ διαφαίνεται στὸν ὀρίζοντα, ὁ ἀπόλυτος ἔλεγχος τῶν πολιτῶν μετατρέπεται σὲ ζοφερὸ ἐφιάλη.

Θυμίζουμε ἐπίσης, ὅτι ὁ «Προσωπικὸς Ἀριθμὸς» μὲ κατάλληλη διαρρύθμιση δύναται νὰ μετατραπῇ ἀνὰ πᾶσα στιγμή σὲ «Παγκόσμιον Ἀριθμὸ» μὲ ὅ,τι συνέπειες μπορεῖ νὰ σημαίνει αὐτό.

Κατόπιν τούτων, δὲν ἀποτελεῖ κινδυνολογία νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι μεταβαίνουμε σὲ μιὰ μορφὴ ἑνὸς στυγνοῦ «ψηφιακοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ»: ὁ θεόπλαστος ἄνθρωπος ἀριθμοποιεῖται, μαζοποιεῖται, ἀποπροσωποποιεῖται καὶ ἀντιμετωπίζεται ὡς συσκευὴ ἢ ὡς ἀντικείμενο/πρᾶγμα.

Ἐπομένως, τὸ φαινόμενο ποὺ ἀντιμετωπίζουμε δὲν εἶναι μόνον πολιτικὸ ἢ κοινωνικόν, ἀλλὰ ἐνέχει καὶ ἐκκλησιαστικὴ/πνευματικὴ/θεολογικὴ βαρύτητα. Ἡ ἀνελευθερία αὐτὴ τῆς πλήρους ἐπιτηρήσεως κάθε πτυχῆς τῆς ζωῆς δὲν ἐξυπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ τὸν εὐτελίζει καὶ ἐξανδραποδίζει.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀγία Ὁρθόδοξη πίστη μας, ὁ ἄνθρωπος παραμένει ἐλεύθερος καὶ αὐτεξούσιος ἀπὸ τὴν ἐκ Θεοῦ δημιουργία του, μὲ δυνατότητα θείας ὁμοιώσεως. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ὡς ἀπρόσωπη μάζα ἢ ἀγέλη ἄλογη, ἰσοπεδωτικὰ καὶ ἀριθμοποιημένα. Σὲ μιὰ ἐποχὴ «ἐσχατολογικῶν συνδρόμων» σὰν τὴν δική μας, μὲ τὶς

ἀρνητικές ἐπιπτώσεις τῆς ποικιλόμορφης ἀποστασίας σὲ ἐπίπεδο πίστεως καὶ ζωῆς, ἡ ἐκβιαστική δι-
άθεση καὶ ὁ πειθαναγκασμὸς γιὰ τὴν δυνατότητα
συμμετοχῆς στὴν κοινωνικὴ ζωὴ μέσω ἀποδοχῆς
ἐνὸς «Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ», ἐγείρει σαφῶς σο-
βαρὰ θέματα ἐλευθερίας καὶ συνειδήσεως.

Ἀπευθύνουμε λοιπὸν κλήση μὴ ὑποχρεωτικῆς
ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο ζητοῦμε νὰ
εἶναι προαιρετικό. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοηθεῖ
ἡ τοποθέτηση χιλιάδων νομοταγῶν κατὰ τὰ ἄλλα
Ἑλλήνων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν προτίθενται νὰ

ὑποκύβουν σὲ ὑποχρεωτισμοὺς παρὰ τὴν συνείδη-
σὴ τους καὶ ἄρα νὰ δημιουργηθεῖ σοβαρὸ κοινωνικὸ
πρόβλημα.

Στὸ δὲ ἐν Χριστῷ Ποίμνιό μας προτρέπουμε
πνευματικὴ ἐγρήγορηση καὶ ὠριμότητα, προσευχή
καὶ ἀγωνιστικότητα. Ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ἐλευθερία
θὰ νικήσουν καὶ θὰ ἐπικρατήσουν. Ὁ Θεὸς εἶναι μὲ
τὸ Δίκαιο ἀσχέτως ἐπιβολῶν τῆς πλειοψηφίας.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς
Ἐκκλησίας τ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, Ἀθήνα, 10-06-2025

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Αἰδ. Πρ. π. Νικολάου Δημαρᾶ

Τὴν Πέμπτην, 23ην Μαΐου / 05ην Ἰουνίου 2025,
κατὰ τὴν ἐνάτην τακτικὴν Συνεδρίαν αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ
Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησί-
ων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προ-
εδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, συνεζήτησε με-
ταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν χρονίζουσαν ὑπόθεσιν τοῦ
Αἰδ. π. Νικολάου Δημαρᾶ. Ἀνεγνώσθη ἡ ἐπιστολὴ
αὐτοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχε μὲν αἰτήσεις συγγνώ-
μης, πλὴν ὅμως διεπιστώθησαν ἐλλείψεις τινὲς αἱ
ὁποῖαι καὶ ἐπεσημάνθησαν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως καλέσῃ
τοῦτον εἰς συνάντησιν μετ' ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν
Ἀρχιερέων πρὸς παροχὴν συμπληρωματικῶν τινῶν
διευκρινίσεων πρὸς ὁριστικὴν λήξιν τῆς ὑποθέσε-
ως.

Ὅθεν τὴν Πέμπτην 30-05/12-06-2025 τὸ ἀπόγευ-
μα, ὁ π. Νικόλαος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τριμελοῦς
Συνδικῆς Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν γενομένην συ-
ζήτησιν, ὁ π. Νικόλαος ἐδέχθη νὰ παράσχῃ τὰς
συμπληρωματικὰς διευκρινίσεις. Τὴν ἐπομένην δὲ
ἀπέστειλεν τὸ ἀκόλουθον ἠλεκτρονικὸν μήνυμα
ἔχον ὡς ἐξῆς:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε τῆς Ἐκκλησίας μας
κ.κ. Καλλίνικε, Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς
ἡμῶν Συνόδου, τὴν εὐχὴν Σας.

Συμπληρωματικῶς πρὸς ὅσα ἀναφέρω εἰς τὴν
ἀπὸ 22-05/04-06-2025 ἠλεκτρονικὴν ἐπιστολήν μου
πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τοῦ Σεβασμ. κ. Φωτίου,
καταθέτω καὶ τὰς ἀκολούθους διευκρινήσεις:

Στὴν προαναφερθεῖσα ἐπιστολήν μου ὑπάρχει ἡ
δήλωσις διὰ τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν: «ποὺ διε-
σώθη καὶ διασώζεται πλήρης στὴν Ἐκκλησίᾳ μας».
Διευκρινίζεται ὅτι αὐτὸ συμπεριλαμβάνει καὶ τὴν
δυνατότητα τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ
κρίνουν τὰ ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα, συμφώνως
πάντοτε πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.

Στὴν συγγνώμη, τὴν ὁποίαν ζητῶ ἀπὸ τοὺς Ἀρχι-
ερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου προσθέτω, ὅτι ζητῶ
συγγνώμην ἀπὸ τον Σεβασμιώτατον Ἀττικῆς καὶ
Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον διὰ τοὺς μειωτικὸν χαρα-
κτηρισμοὺς πρὸς αὐτόν, ὅπως ἤδη ἔχω δηλώσει (11-
03-2025) -μεταξὺ τῶν ἄλλων- ὅτι εἶναι: «τύραννος»,
«μὲ φασιστικὴν, ἀδιάκριτον καὶ αἰρετικὴν δεσπο-
τοκρατικὴν συμπεριφορὰν πρὸς ἱερεῖς, μοναχοὺς,

μοναχὲς καὶ λαϊκοὺς (ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἀρχιερεῖς)»,
ἀναθεματισμένος, ἀφωρισμένος, «ἀκοινωνήτος», ὅτι
«πίστεψε ὅτι θὰ κατεξουσιάσει τῶν μοναστηρίων,
ἐκβιάζοντάς τα, νὰ τοῦ μεταγράψουν τὰ περιουσι-
ακὰ τοὺς στοιχεῖα, φερόμενος μὲ σκαιότατον τρό-
πον πρὸς μοναχοὺς καὶ μοναχὲς. Προσπάθησε, καὶ
ἐν μέρει τὸ πέτυχε, νὰ ἀπομυζήσει τὰ περιουσιακὰ
στοιχεῖα τῶν μοναστηριῶν, γιὰ νὰ τοὺς ἔχει ὑπὸ
τὴν φασιστικὴν καὶ παπικὴν ψευδεξουσίαν του», ὅτι
«ἐκθέτει συνεχῶς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν», ὅτι «κα-
τατάσσεται στοὺς Οἰκουμενιστὲς» κ.λπ. καὶ δηλῶ
ἀπεριφράστως ὅτι δὲν εἶναι Οἰκουμενιστής.

Τέλος, θέτω ἐμαντὸν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Μακαρι-
ωτάτου, πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ καταλληλοτέρου πνευ-
ματικοῦ ἐπιτιμίου πρὸς ὁριστικὴν λήξιν τῆς ὑποθέ-
σεως.

Ἐξαιτούμενος τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Σας, ἔσχατος
πάντων καὶ ἀνάξιος δούλος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ
Χριστοῦ,

π. Νικόλαος Δημαρᾶς.

Βλ. τίς ἀντιοικουμενιστικὲς δηλώσεις τοῦ σεβ. κ.
Χρυσόστομον καὶ τὸ κατατεθέν στὰ Πρακτικὰ συ-
μπληρωματικὸν ὑπόμνημα.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
κ. Καλλίνικος, ἐπικοινωνήσας μετὰ τοῦ Αἰδ. Πρ. π.
Νικολάου Δημαρᾶ, ἐπέβαλεν εἰς αὐτόν τὸ πνευμα-
τικὸν ἐπιτίμιον προσκαίρου ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱε-
ροπραξίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν συνεχείᾳ ἐνεφανίσθη-
σαν εἰς τὸ διαδίκτυον ἀναρτήσεις τινες, αἱ ὁποῖαι
ἐδημιούργησαν τὴν ἐντύπωσιν ὑπαναχωρήσεως τοῦ
π. Νικολάου, ἐζητήθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις ἐν'
ᾧ τῆς Συνεδριάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς 17/30-06-
2025 εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσεκλήθη. Ὁ π. Νικόλαος
ἀπαντήσας ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον μήνυμα:

Σεβασμιώτατε κύριε Φώτιε! Τὴν εὐχὴν Σας!

Δηλώνω σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς, ὅτι δὲν δι-
εκδικῶ τὸ ἀλάθητον, οὔτε εἶμαι ὑπεράνω τῆς Συνό-
δου καὶ ζητῶ καὶ πάλιν συγγνώμην, ἂν ἐπανεκινήθῃ
τὸ θέμα ἀπὸ κακόβουλους ἐπικριτὰς ἡμῶν καὶ τῆς
Συνόδου μας.

Ἀσπάζομαι τίς δοθεῖσες ἐξηγήσεις τῆς Συνόδου
μας, ἀναφορικὰ μὲ τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν τῶν
γεγονότων καὶ τὴν κρίσιν τῆς Συνόδου μας.

Ἡ Σύνοδος μας γνωρίζει σαφῶς καλύτερα καὶ
ἀκριβέστερα τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ γεγονότα

καί τά αξιολογεῖ σαφῶς ὀρθότερον ἀπό τήν ἡμετέραν ἀθλιότητα καί ταπεινότητα, πείθομαι εἰς τάς ἐξηγήσεις πού ἐδόθησαν ἀπό τοὺς ἀγίους ἀρχιερεῖς μας, καί ἀπό τήν Σύνοδόν μας καί ἐφόσον ἡ Ἐκκλησία μας ἀποφαίνεται συνοδικῶς, ὅπως ἔχω δηλώσει ρητῶς καί γραπτῶς, συνυπογράψας τήν Ὁμολογίαν Πίστεως -καί τήν ἀποδέχομαι μέχρι σήμερον-, χωρίς νά τήν ἀνακαλέσω ποτέ:

κρατεῖτω ἡ γνώμη τῆς Συνόδου μας, στήν ὁποίαν καί ὑπακούω ὡς ὀρθοτομούσης τόν λόγον τῆς ἀληθείας καί εὐρίσκομαι εἰς ἀργίαν, τήν ὁποίαν τηρῶ, ἀργίαν τεθεῖσαν ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἀπό τήν ἐπομένην Κυριακὴν μέχρι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί μένομεν ἀπολύτως συνεπεῖς εἰς τά συμπεφωνημένα μετά τῶν τριῶν ἀγίων ἀρχιερέων μας.

Τό παρόν, παρακαλῶ, δημοσιεύσετέ το, ὅπου δεῖ καί εἰς ἀπάντησιν στοὺς κακοβούλως κατακρίνοντας ἡμᾶς καί τήν ἡμετέραν Σύνοδον, τοὺς ὁποίους δηλῶνω κατηγορηματικά, ὅτι δέν γνωρίζω, τί ἔγραψαν, τί ἀναγράφουν, ποῖοι εἶναι, καί πού καί πότε ἔγραψαν ὅ,τιδήποτε, καθὼς δέν παρακολουθῶ τά τεκταινόμενα εἰς τά κοινωνικά μέσα, λόγω σοβαροτάτων προβλημάτων ὑγείας καί ἐπικειμένης εἰσαγωγῆς μου εἰς κλινικὴν τῆς Γερμανίας.

Ἐξαιτούμενος τὰς Θεοπειθεῖς εὐχὰς Σας,

π. Νικόλαος Δημαρᾶς

Ὁ π. Νικόλαος ἀπέστειλε ἕτερα δύο συμπληρωματικά μηνύματα ἐπιβεβαιωτικά τοῦ πρώτου καί ἀποδοχῆς τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων, ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τήν Συνεδρίαν τῆς 17/30-06-2025, ἀπεδέχθη τὰς ἐξηγήσεις αὐτοῦ καί καθώ-

ρισε ὅτι τὸ πέρας τῆς ἀργίας αὐτοῦ (ἡ ὁποία ἔχει μᾶλλον συμβολικὸν χαρακτήρα) δέν θὰ ἐπέλθῃ αὐτομάτως μετὰ τήν παρέλευσιν ὠρισμένου χρόνου, ἀλλὰ θὰ πρέπει νά ἀναγνωσθῇ συγχωρητικὴ εὐχὴ εἰς αὐτὸν αὐτοπροσώπως. Ὅθεν προσεκλήθη ἐν Αῠθῆναις τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, 28-06/11-07-2025, εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινόν, ὅπου παρόντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Καλλινίκου καί ὅσων Ἀρχιερέων δύνανται νά παρευρεθοῦν, θὰ ἀναγνωσθῇ εἰς αὐτὸν ἡ συγχωρητικὴ εὐχὴ ὑπὸ τοῦ ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο Σεβασμ. Μητρο. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καί θὰ ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα λήξεως τῆς ἀργίας, ἡ ὁποία δύναται νά εἶναι καί ἄμεσος, ἐφ' ὅσον ἡ μέχρι τότε διαγωγὴ αὐτοῦ δεικνύει ὄντως εἰλικρινῆ μετάνοιαν.

Ἡ αἰσία περάτωσις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἐπέφερε ἐπὶ μέγαλον χρονικὸν διάστημα σοβαρὰν ταραχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καί ἔθλιψε πολλὰς ψυχὰς, ἀποτελεῖ αἰτίαν εὐχαριστίας εἰς τὸν θεῖον Δομήτορα τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, σὺν τῇ εὐχῇ ὅπως ἡ δοκιμασία αὕτη διδάξῃ καί συνετίσῃ ἅπαντας εἰς ἀποφυγὴν βεβιασμένων καί ἀδιακρίτων ἐνεργειῶν, εἰς καλυτέραν ἐπικοινωνίαν καί συνεννόησιν, εἰς προθυμίαν κατανοήσεως τοῦ ἐτέρου καί εἰς ἐπικράτησιν τοῦ Πνεύματος ἀγάπης, ἐνότητος καί εἰρήνης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας
τῆς Ἱεράς Συνόδου,
Ἀθῆναι, 17/30-06-2025

Ὁνομαστήρια Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου

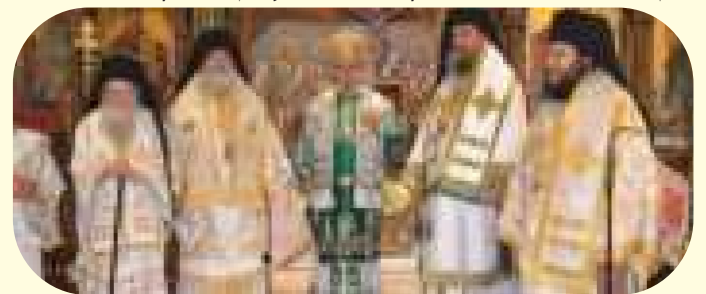
Τὴν Κυριακὴ Γ' Ματθαίου, 16/29-06-2025, ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Γεροντίου τοῦ ἐν Βουλευτηρίοις καί πάντων τῶν Ἀγιαννανιτῶν Πατέρων, ἐόρτασε τὰ ὀνομαστηριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερρόντιος.

Τελέσθηκε πολυαρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερρόντιου μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, τοῦ τοπικοῦ κλήρου καὶ δύο διακόνων.

Θεῖο κήρυγμα ἐκφώνησε ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλινίκος ἀναφερθεὶς στήν Εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ στὸν ἐορταζόμενο Ὁσίον Γερρόντιον ἐκφράσας ἐν κατακλειδί εὐχὰς

στὸν Σεβασμιώτατο κ. Γερρόντιον γιὰ θεῖα ἐνίσχυση στὸ σημαντικὸ ποιμαντικὸ καὶ ἱεραποστολικὸ ἔργο του.

Κατὰ τὴν Ἀπόλυση ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Ἀρχιμανδρίτης π. Λουκάς καὶ ὁ Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος ἐξέφρασαν εὐχὰς εἰς τὸν Σεβασμιώτατον, ἐνῶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἑνοριῶν καὶ τῶν Μονῶν τῆς Μητροπόλεως προσέφεραν δῶρα εἰς τὸν Ποιμέναρχη καὶ Πνευματικὸ τους Πατέρα.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γερρόντιος ἐξέφρασε θερμὲς εὐχαριστίες πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, τὸν ἱερό κλῆρο καὶ πρὸς ὅλους πὺν προσήλθαν.

Ιουδαϊκή αντίδραση στην Κόρινθο έναντι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου

+Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμεντος

Ο Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, Κήρυκας καὶ Φωτιστὴς τῆς Πατρίδος μας καὶ τῶν Ἐθνῶν στὴν σωτήρια Χριστιανικὴ πίστι, ἐφθασε στὴν Κόρινθο τὸ 50 μὲ 51 μ.Χ. ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, κατὰ τὴν δευτέρη Ἀποστολικὴ Περιοδεία του. Κατ' αὐτὴν, γνωρίζουμε ὅτι νωρίτερα μὲ θεῖο Ὁραμα πέρασε ἀπὸ τὴν Τρωάδα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στὴν Μακεδονία, ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους, γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς καλοπροαιρέτους στὴν ἀποδοχὴ τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἡ δράση του στοὺς Φιλίππους, τὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὴν Βέροια εἶναι ἐπίσης γνωστὴ. Αὐτοὶ ποὺ ἀντιδρούσαν στὸ Κήρυγμα τῆς Ἀληθείας ἦταν κυρίως οἱ ὁμοπάτριοί του Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιτάσσονταν μὲ σφοδρότητα στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ γιὰ εἰσοδὸ τοὺς στὴν θεία Ζωὴ τῆς Χάριτος ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ ὅσα συνέβησαν στὴν Κόρινθο, ἀποτελοῦν πολὺ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἰδιαίτερα διδακτικά.

Ο Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας τῆς Ἀχαΐας Κόρινθο συναντήθηκε καὶ συνδέθηκε πρωτίστως μὲ τὸν ἑλληνόφωνο Ἰουδαῖο Ἀκύλα ἀπὸ τὸν Πόντο καὶ μὲ τὴν γυναῖκα του Πρίσκιλλα, προφανῶς Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν Ρώμη κατόπιν σχετικοῦ διατάγματος τοῦ Αὐτοκράτορος Κλαυδίου κατὰ τὸ προηγούμενο ἔτος. Μὲ τὸ ζεῦγος αὐτὸ τὸ Ἅγιος συνεργάσθηκε καὶ γιὰ τὸ ὁμότεχον: ἦταν σκηνοποιοὶ (βλ. Πράξ., κεφ. 18).

Κατὰ δὲ τὴν πάγια τακτικὴ του, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μετέβαινε κάθε Σάββατο στὴν Συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, ὅπου προσπαθοῦσε νὰ τοὺς πείσει διὰ τῆς διδασκαλίας του, ὅπως καὶ τοὺς Ἕλληνες προσελύτους βασικῶς ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἐθνικούς, περὶ τῆς Μεσσιανικῆς ιδιότητος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τούτοις, τὸ ἱερὸ ἔργο πρέπει νὰ συναντοῦσε δυσχέρειες, πράγμα ποὺ δημιουργοῦσε στενοχώρια στὸν φλογερὸ Ἱεραπόστολο. Διότι οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἦταν ἀπρόθυμοι στὴν ἀποδοχὴ τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, ὁ δὲ πολυπληθὴς Κορινθιακὸς λαὸς παραδομένος στίς βιοτικὲς ἐνασχολήσεις, στὰ θεαματικὰ ἐνδιαφέροντα (διεξήγοντο τότε οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῶν Ἰσθμίων) καὶ προσκολλημένος στὴν ἐμπαθὴ εἰδωλολατρία του, ἔδειχνε ἀδιαφορίαν ἀπέναντι στὸ σωστικὸ μῆνυμα τοῦ Χριστοῦ.

Τότε ἦταν ποὺ κατέφθασαν ἀπὸ τὴν Μακεδονία οἱ

Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Μαθητὲς τοῦ Ἁγίου Παύλου Σίλας καὶ Τιμόθεος, πράγμα ποὺ τοῦ ἔδωσε νέα ὠθηση, ὥστε νὰ διαβεβαιώνει τοὺς Ἰουδαίους μὲ ἔμφαση ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Σωτὴρας τοῦ κόσμου.

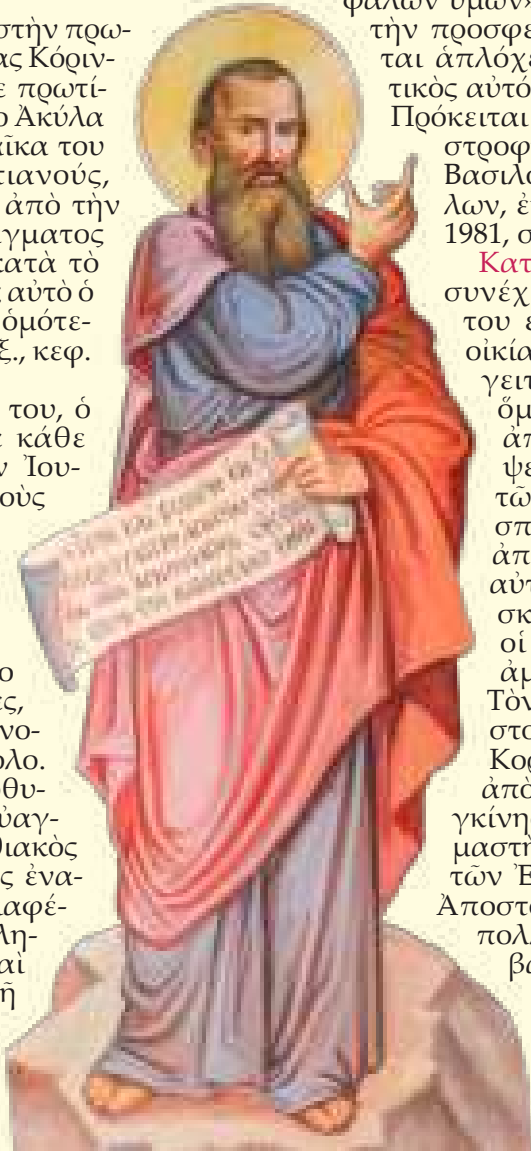
Ὅμως οἱ Ἰουδαῖοι συνέχιζαν τὴν πεισματώδη ἀντίδρασή τους στὸ θεῖο Κήρυγμα καὶ μάλιστα ξεστόμισαν ἀκόμη καὶ βλασφημίες κατὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Τότε, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος τίναξε τὰ ἐνδύματά του σὲ ἐνδειξὴ διαμαρτυρίας, ὅπως καὶ διακοπῆς κάθε σχέσεως μαζί τους, λέγοντας ὅτι ἡ εὐθύνη γιὰ τὸν πνευματικὸ ὀλεθρὸ τοὺς εἶναι ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τους. Αὐτὸς πλέον θὰ διδάσκει στοὺς Ἐθνικούς.

Ἔτσι, ἡ ἐχθρικὴ στάση τῶν Ἰουδαίων ἀναγκάζει τὸν Ἀπόστολο Παῦλο νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ νὰ δηλώσει ὅτι δὲν εὐθύνεται γιὰ τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες τῆς ἀπιστίας τους. Θὰ ἔφεραν ἀκέραη τὴν εὐθύνη: «Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ὑμῶν» (στ. 6)! Αὐτὸς ποὺ δὲν δέχεται τὴν προσφερόμενη σωτηρία ἐνῶ τοῦ δίδεται ἀπλόχερα, εἶναι οὐσιαστικὰ πνευματικὸς αὐτόχειρας· αὐτοκτονεῖ πνευματικά!

Πρόκειται γιὰ φοβερὴ τραγωδία καὶ καταστροφή [βλ. Ἀρχιμ. Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου, Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἐκδ. «Ὁρθοδόξου Τύπου», Ἀθήνα 1981, σελ. 383].

Κατόπιν τούτου, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος συνέχισε τὴν ἱεραποστολικὴ δράση του εὐρύτερα, ἐγκατασταθεὶς στὴν οἰκία κάποιου [Τίτιου] Ἰούστου, ποὺ γειτόνευε μὲ τὴν Συναγωγὴ. Τότε ὅμως ἦταν ποὺ συνέβη κάτι τὸ ἀπρόσμενο ἐντυπωσιακό. Πίστεψε στὸν Χριστὸ ὁ Ἀρχισυνάγωγος τῶν Ἰουδαίων στὴν Κόρινθο Κρίσπος μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά του καὶ ἀποσπᾶσθηκε ἀπὸ τὴν Συναγωγὴ, αὐτὸς ποὺ ἦταν ὁ κατ' ἔσοχὴν διδάσκαλος τῶν Ἰσραφῶν. Ἐν τούτοις, οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι παρέμειναν ἀμετακίνητοι στὴν ἀπιστία τους. Τὸν Κρίσπο βάπτισε ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως ὁμολογεῖ (Α' Κορ. 1, 14), ἂν καὶ δὲν τὸ συνήθιζε, ἀπὸ μεγάλη προφανῶς χαρὰ καὶ συγκίνηση γιὰ τὴν σημαντικὴ καὶ θαυμαστὴ ἐκείνη μεταστροφή. Μεταξὺ δὲ τῶν Ἐθνικῶν τὸ Κήρυγμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου ἐπίσης καρποφόρησε καὶ πολλοὶ ἦταν αὐτοὶ ποὺ πίστευαν καὶ βαπτίζονταν.

Ἐν τούτοις, ἐμφανίσθηκε καὶ πάλι δισταγμὸς στὸν Ἀπόστολο Παῦλο, διότι ἀντιμετώπιζε προφανῶς συνεχόμενη ἀντίδραση, ὅπως καὶ ἀπειλές. Ὅπως γράφει ὁ ἴδιος στοὺς Κορινθίους,

βρέθηκε κοντά τους: «ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ» (Α' Κορ. 2, 3). Τὸ πιὸ πιθανὸν εἶναι οἱ Ἰουδαῖοι, ἰδιαίτερα ἐνοχλημένοι ἀπὸ τὴν μεταστροφή τοῦ Ἀρχιερραγωγῶν τοὺς Κρίσπου, νὰ δημιουργοῦσαν σοβαρὰ ἐμπόδια καὶ προβλήματα στὴν διακονία του.

Γι' αὐτὸ καὶ ὑπῆρξε θεῖο Ὁραμα τὴν νύκτα ἐνθαρρυντικὸ καὶ ἐνισχυτικὸ ἀπὸ μέρους τοῦ Σωτήρος μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος βεβαίωσε τὸν Ἀπόστολό Του: «**Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης, διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ**» (στ. 9-10). Μὴ φοβάσαι τὶς ἀπειλές, τονίζει ὁ Κύριος, ἀπὸ ὅπου κι ἂν προέρχονται, ἀλλὰ δίδασκε τὸν θεῖο λόγο καὶ μὴ σιωπήσεις! Εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴν ἀκαταμάχητη προστασία μου καὶ κανεῖς, καμιά κοσμικὴ δύναμη καὶ ἐξουσία, κανένας ἐχθρὸς ἐμφανῆς ἢ ἀφανῆς, δὲν μπορεῖ νὰ πράξει κάτι φοβερὸ ἐναντίον σου, γι' αὐτὸ κήρυττε μὲ θάρρος χωρὶς δειλία καὶ δισταγμὸ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πολὺς λαὸς στὴν πόλιν πού εἶναι δικός μου καὶ ἀναμένει τὴν διδασχὴ σου γιὰ νὰ πιστεύσει!

Εἶναι σημαντικὸ νὰ προσέξουμε ὅτι ἡ θεία δι-αβεβαίωση δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπιβουλή κατὰ τοῦ Ἀποστόλου, ἀλλὰ ἀποκλείει τὴν κάκωση. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἀληθείας θὰ προσπαθήσουν νὰ τὸν πλήξουν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιτύχουν στὸν στόχο τους. Πολλές ψυχές ἐκεῖ, στὴν ἀμαρτωλὴ καὶ ἀσεβῆ Κόρινθο, ἦταν ἑτοιμὲς νὰ δεχθοῦν τὸν λόγο τῆς σωτηρίας καὶ πολὺς λαὸς ἀνέμενε τὴν θεία διδασχὴ γιὰ νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν λύτρωση.

Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος ἔμεινε στὴν Κόρινθο ἐνάμιση χρόνον κηρύττοντας ἀκατά-παυστα τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου γιὰ μετα-στροφή πρωτίστως τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁ ἀνέκφρα-στος πόνος του ἀπὸ τὴν ἄρνησή τους δὲν ἦταν τόσο θέμα κοινῆς καταγωγῆς ἐξ αἵματος, ὅσο κοινῶν πνευματικῶν ἀπαρχῶν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, Προπατόρων, Πατριαρχῶν καὶ Προφητῶν, ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς Γιαχβέ, ὁ Κύριος τῆς Δόξης, ὁ Ὅποιος ἀπεκάλυπτε τὶς δημιουργικὲς καὶ σωστικὲς Ἐνέργειές Του στὸν λαὸ Του κατὰ τὴν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αὐτὸς μέσῳ τῆς ἀκτίστου Δό-ξης καὶ Ἐνεργείας Του καὶ ὄχι τῆς ἀπροσίτου Οὐσί-ας Του, ἀπεκαλύπτετο καὶ συνομιλοῦσε μὲ τοὺς Δι-καίους τοῦ λαοῦ Του, δίδοντας θεῖα προσηλάματα καὶ προδεικνύοντας τὸ Μυστήριον τῆς Θεῆς Ἐναν-θρωπήσεώς Του [βλ. Τὸ Μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιον Ὁρος 2022, σελ. 55-243].

Αὐτὸς ἦταν πὺν συνομιλοῦσε μὲ τὸν Μωυσῆ καὶ τοὺς Προφῆτες, Αὐτὸς ἦταν πὺν μετέστρεψε τὸν ἕως τότε διώκτη Σαῦλο στὸν δρόμο πρὸς τὴν Δα-μασκὸ, ὅπου πῆγαινε μὲ ὀρμὴ καὶ μανία νὰ διώξει τοὺς Χριστιανούς (Πράξ. 9, 1-18). Τότε ἄκουσε τὸν Κύριο τῆς Δόξης, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλὰ δὲν μπο-ροῦσε νὰ δεῖ «ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου» (Πράξ. 22, 11). Τότε τυφλώθηκε κι ἐτσι κατενόησε ὅτι πολεμοῦσε ἐναντίον Αὐτοῦ πὺν ἐμφανίσθηκε στὸν Μωυσῆ. Καὶ γιὰ νὰ δεῖ καὶ πάλιν ἦταν ἀνάγκη νὰ πιστεύσει καὶ νὰ βαπτισθεῖ, ὅπως καὶ ἐγίνε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Ἀνανία (Πράξ. 9, 18).

Γι' αὐτὸ καὶ ὑπέφερε ἔκτοτε πάρα πολὺ γιὰ τὴν ἀπιστία τῶν ὁμοεθνῶν τοῦ Ἑβραίων, οἱ ὅποιοι δὲν μπορούσαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν πίστη στὸν Χριστό, ἐφ' ὅσον δὲν ζητοῦσαν οὐσιαστικὰ «τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ», παρὰ ἐπεδίωκαν τὴν μετα-

ξύ τους ἀνθρώπινη δόξα. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἦταν αὐτοκατάκριτοι. Κατήγορός τους ἦταν καὶ εἶναι ὁ Μωυσῆς! Ὁ Κύριός μας εἶναι σαφῆς ἐναντί τους: «Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί-περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψε· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γραμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;» (Ιω. 5, 44-47) [βλ. Πρωτ. Ἰωάννου Σ. Ρωμανίδου, Θεολογικὲς Μελέτες, ἐκδ. Ἱ. Μονῆς Πε-λαγίας 2024, σελ. 218-220].

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος γράφει μὲ τόση σαφήνεια ὡς πρὸς τοὺς Ἰουδαίους: «Ἀλλ' ἐπαρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς δι-αθήκης μένει, μὴ ἀποκαλυπτόμενον ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται, ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα (ὅποτε) ἀνα-γινώσκειται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται (ἀφαιρεῖται) τὸ κάλυμμα. ὁ δὲ Κύρι-ος τὸ Πνεῦμα ἐστίν· οὐ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. ἡμεῖς (ἐμεῖς οἱ πιστοὶ) δὲ πάντες ἀνα-κεκαλυμμένῳ προσώπῳ (μὲ ἀκάλυπτο πρόσωπο) τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτρίζομενοι (ἀντανακλοῦμε τὴν λαμπρότητα τοῦ Κυρίου) τὴν αὐτὴν εἰκόνα με-ταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος» (Β' Κορ. 3, 14-18).

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς πίστεως στὸν Χριστὸ ὁδηγεῖ στὴν ἀληθινὴ κατανόηση καὶ ἐλευθερία, στὴν βίωση τῆς μεταμορφωτικῆς ἐμπειρίας τῆς Χάριτος. Ἡ πίστη στὸν Χριστὸ στὴν ἐφαρμογὴ τῆς καθαίρει, φωτίζει καὶ ζωοποιεῖ πνευματικὰ τὸν ἄνθρωπο, τὸν ὁποῖο καθιστᾷ οἰκεῖο καὶ φίλο Θεοῦ, κοινωνὸ τῆς δόξης καὶ βασιλείας Του ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτῇ, ἐσωτερικά/καρδιακά, ὡς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης δόξης καὶ κληρονομίας.

Ἐπιστρέφοντας στὴν διήγησή μας, λέγουμε ὅτι ἕνα περίπου ἔτος μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κόρινθο, τοποθετήθηκε στὴν πόλιν ὡς κυβερνήτης τῆς Ἐπαρχίας Ἀχαΐας ὁ Ρωμαῖος Ἀνθύπατος Γαλλίων, πὺν ἦταν ἀδελφὸς τοῦ γνω-στοῦ φιλοσόφου Σενέκα. Τότε ἦταν πὺν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξαπέλυσαν νέον πληγμὰ ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Απο-στόλου, ἀλλὰ ἀπέτυχαν στὴν προσπάθειά τους (Πράξ. 18, 12-17).

Γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν Ἀπόστολο καὶ γιὰ νὰ τὸν καταστήσουν ὑπόδικον, τὸν ὁδήγησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστικοῦ βήματος τοῦ Γαλλίωνος. Μάλιστα, ἔκα-ναν βίαιη καὶ αἰφνίδια ἐξέγερση, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν καταδίκη του ἀπὸ τὴν Ρωμαϊκὴ διοίκηση καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὸν ἐκδιώξουν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ τὴν περιχώρ. Τὸ κατηγορητήριον τους ἦταν ὅτι δῆθεν ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος παρασύρει τοὺς ἀνθρώ-πους νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸ μὲ διαφορετικὸ τρόπο ἀπὸ αὐτὸν πὺν λέγει ὁ νόμος τοῦ Μωυσέως. Ἡ κα-τηγορία δὲν ἦταν πολιτικὴ, ὅπως συνέβη ἄλλοτε στοὺς Φιλίππους καὶ στὴν Θεσσαλονίκη, ἀλλὰ δι-ατυπώθηκε γιὰ θρησκευτικὸ ζήτημα. Οἱ κατήγοροι πίστευαν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ ἀποσπάσουν κα-ταδίκη εἰς βάρος του, διότι τοὺς εἶχε παραχωρηθεῖ ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους νὰ λατρεύουν τὸν Θεὸ κατὰ τὸν Μωσαϊκὸ Νόμον.

Ὅμως ὁ Γαλλίων, ὡς ἐμπειρὸς καὶ συνετὸς κυ-βερνήτης, ἔκρινε ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκούσει τὴν ἀπολογία τοῦ κατηγορουμένου Ἁγίου Αποστό-λου. Κατενόησε ὅτι δὲν ὑφίσταται κατηγορία γιὰ παράβαση νόμου τοῦ κράτους ἢ γιὰ ἐγκληματικὴ πράξη καὶ ἀδίκημα. Ἀλλὰ ὅτι πρόκειται γιὰ ζήτημα σχετικὰ μὲ διατάξεις τοῦ θρησκευτικοῦ τους νό-μου, δηλαδὴ γιὰ ἐσωτερικὸ τους θέμα, στὸ ὁποῖο

δεν είχε καμιά διάθεση εμπλοκής [βλ. Σωκράτης Σ. Κουρσούμης, 'Ο Απόστολος Παῦλος στη Ρωμαϊκή Κόρινθο, εκδ. του Φοίνικα, Αθήνα, α.χ., σελ. 42].

Οπότε, κρίνοντας τὸν ἑαυτὸ του ἀναρμόδιο καὶ διατάσσοντας τὴν φρουρὰ νὰ ἀπομακρύνει τοὺς Ἰουδαίους καταγγελεῖς ἀπὸ τὸν χώρο τοῦ δικαστικοῦ βήματος, οἱ Ἕλληνες ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ ἐπιτέθηκαν ἐναντίον τοῦ Ἀρχισυναγῶγου τῶν Ἑβραίων Σωσθένη καὶ τὸν ξυλοφόρτωσαν δεόντως! Ὁ δὲ Ἀνθύπατος Γαλλίων δὲν ἐπέδειξε κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ γεγονός αὐτὸ ποὺ διεξήγετο ἐνώπιόν του. Ἐπρόκειτο προφανῶς ὄχι γιὰ κάποια πρῶιμη ἀντισημιτικὴ ἐκδήλωση, ἀλλὰ γιὰ μιὰ αὐθόρμητη κίνηση ἀγανακτήσεως ἐξ αἰτίας τῆς δολιότητος τῶν κατηγορῶν τῆς Ἰουδαϊκῆς Κοινότητος, γι' αὐτὸ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία παρέμεινε ἀδιάφορη. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔλαβαν τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀδίκου πράξεως τοὺς ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περίμεναν, ἀπὸ τοὺς Ἑθνικούς, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶχαν εὐαισθησία ὡς πρὸς τὸ δίκαιο. Διότι ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο καὶ τοὺς ἀμνησικάκους πιστοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ λάβουν τέτοιου εἶδους ἀνταμοιβή γιὰ τὴν διωκτικὴ συμπεριφορὰ τους. Οἱ Ἕλληνες θὰ ἀντιδρῶσαν κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἐναντίον καθενὸς ποὺ θὰ συμπεριφερόταν ὁμοια, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς.

Μετά ἀπὸ κάποιο διάστημα χρόνου, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἔπαυσε πλέον τὴν μεγάλην παραμονή του στὴν Κόρινθο καὶ ἀποφάσισε νὰ μεταβεῖ σὲ ἄλλες περιοχές. Μέσω τοῦ λιμανιοῦ τῆς Κορίνθου στὸν Σαρωνικό, τὶς Κεχρίες, εἰσήλθε σὲ πλοῖο μὲ κατεύθυνση τὴν Συρία, ἀν καὶ τελικὰ ἀποβιβάσθηκε στὴν Ἐφεσο. Αὐτὴ ἦταν ἡ περιπέτεια τῆς παραμονῆς του στὴν Κόρινθο κατὰ τὴν πρώτη Ἀποστολικὴ του Περιοδεία, ἡ ὁποία μᾶς ἀπασχόλησε ἐν συντομίᾳ ἐνταῦθα.

Θεωροῦμε καλὸ νὰ θυμίσουμε, πρὶν νὰ κλείσουμε, ὅτι ἡ ἀγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας γιὰ νὰ θέσει σὲ ὀρθὸ πλαίσιο τὸ θέμα τῆς σχέσεως μὲ τὸν θρησκευτικὸ Ἰουδαϊσμό, ἔλαβε Κανονικὲς ἀποφάσεις διὰ τῶν Ἀγίων καὶ Ἱερῶν Συνόδων τῆς, οἱ ὁποῖες διατηροῦν ὅλο τὸ κύρος, τὴν αὐθεντία καὶ τὴν ἰσχὺ τους καὶ παλαιὰ, καὶ σήμερα καὶ πάντοτε.

Ἔτσι, διὰ τοῦ ΞΕ' (65ου) Ἀποστολικοῦ Κανόνος διακηρύσσει: «Εἴ τις Κληρικὸς ἢ Λαϊκὸς εἰσέλθει εἰς

συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἵρετικῶν προσεύξασθαι, καὶ καθαιρεῖσθαι καὶ ἀφοριζέσθαι».

Υπάρχουν Ἱεροὶ Κανόνες, οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουν κάθε εἶδους θρησκευτικὸ συγχρωτισμὸ μὲ τοὺς Ἰουδαίους (Ο' καὶ ΟΑ' Ἀποστολικοί, ΙΔ' τῆς ΣΤ' Οἰκ. Συνόδου, ΛΖ' καὶ ΛΗ' Λαοδικείας), καὶ μάλιστα τὸν συνεορτασμὸ τοῦ Νομικοῦ Φάσκα μὲ τὸ Χριστιανικὸ Πάσχα (Ζ' Ἀποστολικός, Α' Ἀντιοχείας).

Ὅποιοι παραβιάζουν αὐτοὺς χάριν τῶν νέων συγχρόνων κοινωνικῶν συνθηκῶν, αὐτοὶ εἶναι ὑπόδικοι στὰ ἐπιτίμια τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ φυσικὰ δὲν βαδίζουν κατὰ Θεόν, ὡς παραβάτες τῶν θείων Ἐντολῶν. Εἶναι φευκτέοι καὶ ἀκοινωνήτοι καὶ ὅσοι τοὺς ἀκολουθοῦν ὑπέχουν τὶς αὐτὲς ευθύνες.

Σημειωτέον ὅτι σὰν ἀνθρώπους ὅλους τοὺς ἀγαποῦμε καὶ τιμοῦμε, ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, καταγωγῆς ἢ καὶ θρησκεύματος, γιὰ ὅλους εὐχόμαστε, ὅλων τὸ καλὸ ἐπιθυμοῦμε, ὅλους συντρέχουμε στὴν ἀνάγκη τους, κανένα διαχωρισμὸ δὲν βάζουμε ὡς πρὸς τὴν ἀνθρωπιστικὴ μας σχέση καὶ τὸ εὖρος τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλαλληλίας μας, καμιά πράξη βιαιότητος δὲν δικαιολογοῦμε ἐναντίον τους, ἀλλὰ τὴν καταδικάζουμε πλήρως. Μόνον σὲ περίπτωσι κακοπραγίας τοὺς ἐναντίον μας, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι συλλογικὰ νὰ ἀμυνθοῦμε γιὰ τὴν διάσωσι τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων μας.

Ὡς πρὸς τὶς ἀρχὲς ὁμῶς τῆς ἀγίας καὶ μόνης σωτηρίου καὶ ἀληθινῆς Πίστεώς μας, ὅπως αὐτὲς διατυπώθηκαν καὶ βιώθηκαν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, οὐδεμία παραχώρησις ἢ παρέκκλισις κάνουμε, προκειμένου νὰ φανοῦμε τέκνα ὑπακοῆς καὶ νὰ διαφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὶς δυσάρεστες καὶ μοιραίες ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς συνέπειες, καθότι: «πάντα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθαποδοσίαν» (Ἑβρ. 2, 2).

Ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Ὅποιος θέλει «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4), Αὐτὸς ὡς Καλὸς Ποιμὴν ποὺ καλεῖ πάντας στὴν θεία Μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας, εἶθε καὶ ἐμᾶς νὰ ἀξιώσει τῆς μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν μερίδος καὶ ὅλους νὰ ἐλεήσει διὰ τῆς Μετανοίας, καὶ μάλιστα τὸν Ἰουδαϊκὸ λαό, τὸν ὁποῖον ἀναμένει νὰ σώσει στὰ ἔσχατα χρόνια (Ρωμ. 11, 26) καὶ ἔχει τὸ Πρόνοια νὰ ἐπιτελέσει τοῦτο κατὰ τὶς ἀνεξιχνίαστες Βουλὲς τῶν θείων Κριμάτων Του!

Εκδήλωση γιὰ τὴν Γενοκτονία τοῦ Πόντου

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, φέροντας στο δυνάμικο τῆς πλήθος Ελλήνων με καταγωγή ἀπὸ τὶς Ἀλησμόνητες Πατρίδες, με τὴν καθοδήγησι τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς Σεβ. κ. Χρυσόστομου παρουσίασε ἐντυπωσιακὴ ἐπετειακὴ ἐκδήλωση μνήμης στὴν αἴθουσα τοῦ «Γαλαξία» στὸν Ἀσπρόπυργο, τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης, 8/21-5-2025, με τίτλο «Ἀναστορῶ τα παλαιὰ».

Το πρόγραμμα περιλάμβανε ἀφήγησι ἀπὸ τὸν Σεβ. κ. Χρυσόστομο, ποὺ πλαισιώθηκε ἀπὸ ὕμνους καὶ ἄσματα θρηνητικά, τα ὁποῖα ἀπέδωσε ἡ μεικτὴ Χορωδία τῆς τοπικῆς Μητροπόλεως «Ὑμνωδοί», ὑπὸ τὴν χοραρχία τοῦ Διακόνου π. Χρυσόστομου Κοσμοσωτειριώτου, ὁ ὁποῖος συνέγραψε τὸ ἔργο. Ἐπίσης, παρουσιάσθηκαν ποντιακοὶ χοροὶ σχετικοὶ με τὸ πένθος κλίμα τοῦ ἔργου ἀπὸ μέλη τοῦ χορευτικοῦ τοῦ Συλλόγου Ποντίων Ἀσπροπύργου

«Ἀκρίτες τοῦ Πόντου». Με τὶς μελωδίες τοὺς συνόδευσαν ἐξαίρετοι νέοι μουσικοὶ, συνεχιστὲς τῆς παραδοσιακῆς μουσικῆς μας κληρονομιάς. Φιλικά συμμετείχαν καὶ ἔδωσαν τὸ δικό τους στίγμα στὴν ἐκδήλωση μέσα ἀπὸ τὶς ἐρμηνείες τοὺς οἱ καταξιωμένοι καλλιτέχνες Δημήτρης Καρασαββίδης καὶ Γιάννης Ξανθόπουλος. Καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔργου, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως

π. Μιχαήλ πρόβαλλε στην οθόνη εντυπωσιακές, πρωτότυπες εικόνες και βίντεο. Το έργο έκλεισε με το «Χριστός ανέστη», και τον χορό «Σέρρα». Επιλόγησε περιεκτικά ο Σεβ. κ. Χρυσόστομος.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους

οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος και Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανός, Κληρικοί, Αντιπροσωπείες Ιερών Μονών, ο Δήμαρχος Ασπροπύργου κ. Ιωάννης Ηλίας και μέλη της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Εκδήλωση για τα 1700 χρόνια από την Α' Οικουμενική Σύνοδο

Την ιστορική επέτειο των 1700 χρόνων από την σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου τίμησε με ευλαβεια η Ιερά Μητρόπολη Αττικής και Βοιωτίας με επετειακή εκδήλωση στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό Παναγίας Σουμελά στον Ασπρόπυργο, υπό την καθοδήγηση του Σεβ. Ποιμενάρχου αυτής Σεβ. κ. Χρυσόστομου, ο οποίος ανέγνωσε σχετική ομιλία του για την περίπτωση.

Κλιμάκιο του ανδρικού χορού της Μητροπόλεως «Ρωμιοσύνης Ύμνωδοί», υπό την χοροαρχία του Ιεροδιακόνου π. Χρυσόστομου, έψαλε ύμνους σχετικούς με τους

318 Θεοφόρους Πατέρες. Ψαλλομένου του απολυτικού, ο Σεβασμιώτατος εξέβαλε από το Ιερό Βήμα λειψανοθήκη με αποτμήματα λειψάνων έντεκα Αγίων που συμμετείχαν στην Α' Οικουμενική Σύνοδο, την οποία τοποθέτησε σε προσκυνητάρι.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος Αμερικής κ. Δημήτριος, Ιερείς και αντιπροσωπείες των Ιερών Μονών Οσίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου Λυκοβρύσεως, Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πάρνηθος, Παναχράντου Μεγάρων και Αγίου Στεφάνου Ηρακλείου, καθώς και πλήθος πιστών.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανηγυρίς Ιερᾶς Μονῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Ἀργους

Την Κυριακή Β' Ματθαίου, 9/22-06-2025, πανηγύρισε ἡ Ἱερὰ Μονὴ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Ἀργους, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν Ἑγκαίνιων τοῦ Καθολικοῦ αὐτῆς. Ἀφ' ἐσπέρας στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸν χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος μὲ τὴν συμμετοχὴ πολλῶν ἱερέων καὶ διακόνου.

Ἀνήμερα στὸν Ὁρθρον χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Περαιτωθείσης τῆς Δοξολογίας τελέστηκε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στὴν εὐτρεπισμένη φυάλη τῆς Μονῆς καὶ ἡ Ἀρτοκλασία.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Φωτίου, τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Καλλινίκου, τοῦ Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Γρηγορίου, τοῦ Αἰδ/του Πρωτοπρ. π. Στυλιανοῦ, τοῦ Αἰδ/του Πρεσβυτέρου π. Εὐαγγέλου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Θεοκλήτου. Στὸ Κοινωνικὸ τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Φώτιος. Ἐψαλε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Ἱερὰ Λιτανεία πέριξ τῆς Μονῆς μὲ τὴν συμμετοχὴ νέων καὶ νεανίδων ἐνδεδυμένων μὲ παραδοσιακὰ ἐνδυμασίαις.

Ἐν κατακλείδι ὁ Ἐφημέριος τῆς Μονῆς ὁ Αἰδ/τος Πρωτ. π. Στυλιανὸς ἐξέφρασε τὶς δέουσες εὐχαριστίες πρὸς ὅλους ὅσους διηκόνησαν στὴν διοργάνωση αὐτῆς τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως καὶ παρετέθη τράπεζα γιὰ ὅλους τοὺς προσκυνητὲς.

Πανήγυρις Ίερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου Λουτρακίου

Τὴν Δευτέρα, 23-06/7-07-2025, ἑορτὴ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πανηγύρισε ἡ Ίερὰ Γυναικεία Μονὴ στὴν Περαχώρα Λουτρακίου. Στὸν Μεγάλον Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς καὶ στὴν Ίερὰ Λιτανεία προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερὼντιος συμπαρασταούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος καὶ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία, καθὼς καὶ ἱερέων καὶ διακόνου.

Ἀνήμερα στὸν Ὁρθρο χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλνίκος καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλνίκος μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Παν/των Ἱερομονάχων π. Καλλίστου, π. Ἀβερκίου καὶ π. Παχωμίου, τῶν Αἰδ/των Προεσβυτέρων π. Νικολάου καὶ π. Εὐαγγέλου καὶ τοῦ Διακόνου π. Θεοκλήτου. Στὸ Κοινωνικὸ ὠμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλνίκος, ἐνῶ μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἡ Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν Ὁσιωτάτην Γερώντισσαν Χριστονύμφην παρέθεσε τράπεζα εἰς ὅλους.

Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου

Μὲ ἐκκλησιαστικὴ λαμπρότητα ἑορτάστηκε ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου στὸν ὁμώνυμο Ναὸ στὴν Δάφνη τὸ Σάββατο, 29-6/12-7-2025.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου. συγχχοροστατούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ πραγματοποιήθηκε λαμπρὴ Λιτανεία τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῆς Παναγίας «Ἄξιόν Ἔστιν» καθὼς καὶ ἀποτμήματος τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων Ἀποστόλων, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἱερέων καὶ διακόνων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ, τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου καθὼς καὶ νέων καὶ νεανίδων ἐνδεδυμένων μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες. Παρέστη ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος Δάφνης καὶ Ὑμηττοῦ κ. Νικόλαος Τσιλίφης μετὰ μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀνήμερα στὸν Ὁρθρο χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλνίκος, ἐνῶ στὴν συνέχεια στὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φῶτιος μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ Θεοφιλεστάτου κ. Καλλινίκου, τοῦ Παν/του Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωάννου, τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ/του Πρωτ. π. Στυλιανοῦ καὶ τοῦ Διακόνου π. Θεοκλήτου.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Θεοφιλέστατος κ. Καλλνίκος. Τέλος δὲ ἡ φιλόξενος Ἑνορία παρέθεσε τράπεζα.

Ἑαρινὴ Ποιμαντικὴ Διακονία στὴν Σουηδία

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς πραγματοποίησε (13η-20ῇ Μαΐου 2025 ἐκ. ἡμ.), μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Καλλινίκου καὶ τῆς Ίερᾶς Συνόδου, τὴν τακτικὴν τοῦ Ποιμαντικῆς Ἐπίσκεψι στοὺς Μικροὺς Ποίμνιους τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Σουηδία, ὡς Τοποτηρητῆς, τῆς Ίερᾶς Ἐπισκοπῆς Στοκχόλμης καὶ πάσης Σκανδιναβίας, ἐπὶ τῇ Πανηγύρει τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν

Αγίων Θεοστέπων Βασιλέων Κωνσταντίνου και Ἑλένης.

Τὸ πυκνὸ πρόγραμμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ περιελάμβανε Θείες Λειτουργίες στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, στὴν Στοκχόλμη (Ἀγρυπνία τῆς Αποδόσεως τοῦ Πάσχα 15.5.2025 ἐκ. ἡμ. καὶ Κυριακὴ τῶν Ἀγίων 318 Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ, 19.5.2025 ἐκ. ἡμ.)· στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὸ Μπορώς (Ἀνάληψις τοῦ Σωτῆρος, Πέμπτη 16.5.2025 ἐκ. ἡμ.), ὡς καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Φιλοθέης, στὴν Βίλμπεργκα (Σάββατο, 18.5.2025 ἐκ. ἡμ.).

Ἐπραγματοποιήθησαν ἐπίσης Ἱερατικὴ Σύναξις (Παρασκευή, 17.5.2025 ἐκ. ἡμ.), Ἑνοριακὴ Σύναξις (Κυριακὴ, 19.5.2025 ἐκ. ἡμ.), ἐπισκέψεις σὲ Κοιμητήρια γιὰ τὴν τέλεσι «Τρισαγίων» (Παρασκευὴ 17.5.2025 ἐκ. ἡμ), ὡς καὶ συναντήσεις καὶ ἐξομολογήσεις.

Τὰ κεντρικὰ γεγονότα τῆς Ἐπισκέψεως αὐτῆς ἦταν ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, τὴν 16ην Μαΐου, στὴν Ἑνορία μας στὸ Μπορώς, ὅπου ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἰωάννης Νικολαΐδης καὶ τὸ ποίμνιό του ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν καὶ τὴν σταθερότητά των στὴν ὁμολογιακὴ πορεία τους, παρὰ τίς ποικίλες ἐνοχλήσεις τίς ὁποῖες δέχονται, καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, τὴν 19ην Μαΐου, Κυριακὴ τῶν Ἀγίων 318 Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ, ὅπου συνεωρτάσθησαν ἐκ μεταθέσεως οἱ Ἅγιοι Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη.

Θυρανοίξια Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἀννης στὴν Ζάμπια

Τὴν Κυριακὴν τῶν Ἀγίων Πατέρων, 19-05/1-06-2025, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος τέλεσε τὰ θυρανοίξια καὶ τὴν πρώτη Θεία Λειτουργία στὸν νεόδμητο ναὸ τῆς Ἀγίας Ἀννης κοντὰ στὴν Λουσάκα τῆς Ζαμπίας. Ὁ Ναὸς αὐτὸς ἀνηγέρθη ὑπὸ τὸν ἐπιχειρηματία Κωνσταντῖνο Λούλη καὶ τὴν οἰκογένειά του διὰ νὰ ἀποτελεῖ κέντρο Ὁρθοδόξου ἱεραποστολικῆς ἐργασίας τῆς

Ἐκκλησίας μας στὴν Δημοκρατία τῆς Ζαμπίας. Γίνεται ἡ προετοιμασία διὰ τὴν κατήχησιν καὶ τὴν βάπτισιν τῶν πρώτων ἐντοπίων ἐνδιαφερομένων.

Ὁ ναὸς, μεγάλων διαστάσεων, ἔχει στολισθεῖ πλουσίως ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἀγιογράφο Κωνσταντῖνο Δημητρέλο, καὶ προσφέρει καλὲς προοπτικὲς διὰ τὴν διάδοσιν τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας: ἤδη γίνονται οἱ πρώτες μεταφράσεις λειτουργικῶν κειμένων στὴν τοπικὴ γλῶσσα, ἐνῶ τυπώθηκε τὸ πρῶτο κατηχητικὸ βιβλίο στὴν γλῶσσα Τόγκα. Ζητοῦνται οἱ προσευχὲς τῶν πιστῶν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς ἱεραποστολῆς σὲ ἀκόμη μία χώρα τῆς Ἀφρικῆς!

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Τσεχία

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μοραβίας τῆς Ἐκκλησίας μας, πραγματοποιοῖ ὀλιγοήμερη ἐπίσκεψιν σὲ Ἱεραποστολικὲς Ἑνορίες μας στὴν Τσεχία στὴν ΚΑ Εὐρώπη. Αφίχθη ἀεροπορικῶς στὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας Πράγα τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, 21-6/4-7-2025, μὲ τρεῖς συνοδοὺς ἀδελφούς ἀπὸ τὴν Λάρισα, ὅπου τὸν ἀνέμενε ὁ ἐν Ἀμερικῇ διακονῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων ἐτῶν Αἰδ. π. Γεώργιος Γιάν, Τσέχος Κληρικὸς μας, ἐλληνομαθῆς, ὁ καὶ μεταφραστῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τὸ πρῶτὸ τοῦ Σαββάτου, 22-6/5-7, ἔγινε ἐπίσκεψιν σὲ ἀξιοθέατα τῆς ἱστορικῆς Πράγας, περιώνυμης γιὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὸν πολιτιστικὸν πλοῦτον. Τὸ μεσημέρι, μετὰ τὸ γεῦμα, πραγματοποιήθηκε Σύναξις μὲ πιστοὺς ποὺ εἶχαν ἔλθει στὸ κατακομβικὸ Ναῖδριο τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, στὴν Πράγα. Προσηλθε καὶ ὁ Ἱερέας μας Αἰδ. π. Ἱερεμίας Τσβάκ, μαζὶ καὶ μὲ ἐπισκέπτες πιστοὺς μας ἀπὸ τὴν Πολωνία. Ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἀπήντησε σὲ ἐνδιαφέροντα ἐρωτήματα πνευματικῆς φύσεως τῶν πιστῶν. Τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀποστολὴ ταξίδευσεν ΝΑ στὴν κώμη Γιεζντοβίτσε, περίπου δύο ὥρες ἀπὸ τὴν Πράγα, ὅπου καὶ ὁ Ναὸς μας τοῦ νέου Ἁγίου τῆς Ὁρθοδοξίας Ἰωάννου Μαξίμοβιτς τοῦ Θαυματουργοῦ (+1966). Πλησίον τοῦ Οἰκισμοῦ ἔγινε ἀρχικῶς ἐπίσκεψιν σὲ μοναχικὴ οἰκίαν, στὸ δάσος, ἡ ὁποία σὺν Θεῷ θὰ μετατραπῇ σὲ Ἱερὸ Ἑσυχαστήριον, ὥστε νὰ ὑπάρχει ἓνα Μοναστικὸ οἶκημα προσευχῆς καὶ λατρείας τοῦ Θεοῦ στὸν χώρον καὶ γενικὰ στὴν Ἱεραποστολικὴ Ἐπαρχία μας στὴν καρδιά τῆς

Ευρώπης. Αργότερα τελέσθηκε ο αναστάσιμος Έσπερινός στον Ναό του Αγίου Ιωάννου και το βράδυ προσήλθε και ο εκ Σλοβακίας Ιερέας μας Αιδ. π. Βλαδίμηρος Μοχορίτα μετά της πρεσβυτέρας του.

Το πρωί της Κυριακής Δ' Ματθαίου, 23-6/6-7, τελέσθηκε ο Όρθρος και εν συνεχεία η έορτία αρχιερατική Θ. Λειτουργία. Έλαβαν μέρος μετά του προεξάρχοντος Σεβ/του Τοποτηρητού κ. Κλήμεντος οι Ιερείς π. Ιερεμίας, π. Βλαδίμηρος και π. Γεώργιος. Ήψάλησαν ύμνοι από την Χορωδία των πιστών στα σλαβονικά, τσεχικά και ελληνικά. Κοινώνησαν τα άγια Μυστήρια αρκετοί εκ των πιστών. Θεϊο Κήρυγμα εκφώνησε ο Σεβ/τος κ. Κλήμης πρό του Δι' ευχών της Απολύσεως στα ελληνικά, με ταυτόχρονη μετάφραση από τον π. Γεώργιο στα τσεχικά. Μετά την Θ. Λειτουργία, κέρασμα όπως και φαγητό παρατέθηκαν σε αίθουσα του Οικισμού που παραχωρήθηκε για τον σκοπό αυτό. Εκεί ο Σεβ/τος κ. Κλήμης είχε και πάλι την ευκαιρία να επικοινωνήσει πνευματικά με τους παρισταμένους πιστούς μας (Τσέχους, Σλοβάκους, Πολωνούς και Έλληνες) και να απαντήσει δεόντως σε ποικίλα ερωτήματά τους.

Το πρωί της Δευτέρας, 24-6/7-7, έορτη του Γενεθλίου του Τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, τελέσθηκε ιερατική Θ. Λειτουργία και αργότερα πραγματοποιήθηκε επίσκεψη της εξ Ελλάδος αποστολής σε δύο Ορθόδοξα Παρεκκλήσια στην ευρύτερη περιοχή του Τρέστ, ένα σύγχρονο του Αγίου Ήγεμόνος της Μοραβίας Ροστισλάβου και ένα παλαιό του Αγίου Γοράσδου Μαθητού των Αγίων Θεσσαλονικέων Ιεραποστόλων της Μοραβίας Κυρίλλου και Μεθοδίου. Τέλος, το απόγευμα της αυτής ημέρας, η αποστολή μετέβη στην Πράγα και αφίχθη αεροπορικώς στην Ελλάδα αργά το βράδυ, ολοκληρώσασα το ενδιαφέρον αυτό ποιμαντικό ταξίδι με καλά πνευματικά αποτελέσματα.

Εκδημία και Εξόδιος Ακολουθία Ιερομονάχου π. Παύλου

Την 8/21-5-2025 εξεδήμησεν προς Κύριον ο ευλαβέστατος Ιερομόναχος π. Παῦλος Brusse. Η καταγωγή του ήτο από την πόλιν Castel Sarrazin της Νοτίου Δυτικής Γαλλίας. Υπήρξε στην ζωή του ένας σύγχρονος αναχωρητής και ως πάλαι ποτέ ο πρώτος αναχωρητής που άφησε τον τόπο του για την αγάπη του Χριστού, όταν γνώρισε τον τότε Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Αχαΐας και νυν Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον κ. Καλλίνικο πριν από περίπου 40 έτη, εις μίαν περιοδείαν του εις την Γαλλίαν ως εξάρχου Δυτικής Ευρώπης. Έχειροτονήθη υπ' αυτού Διάκονος και Πρεσβύτερος και με την κατά σάρκα αδελφή του ήλθαν στην Ελλάδα. Και ο μὲν πατήρ Παῦλος κοινοβίασε στην ανδρώαν Ιερά Μονή Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτου, η δὲ αδερφή του στην γυναικεία Ιερά Μονή Ταξιαρχών στα Αθήκια Κορινθίας. Ο π. Παῦλος διεκρίνετο για την απλότητα και την ταπείνωσή του. Πάντα πρόθυμος στα διακονήματα, φιλόπονος και πολυπράγμων. Γλυκὺς και ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς νεωτέρους και ἀρχαίους ἀλλὰ και αὐστηρὸς πρὸς τοὺς παλαιότερους. Υπηρέτησε ὡς ἐφημέριος σὲ διαφόρους Ναοὺς καθὼς και σὸν Ναὸ τῆς Μεταμόρφωσεως τοῦ Σωτῆρος Κορίνθου. Εξεδήμησε πλήρης ἡμερῶν, διάγων τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Η Εξόδιος Ακολουθία τοῦ μακαριστοῦ π. Παύλου τελέσθηκε στην Ιερά Μονή Αγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου Αθικίων Κορινθίας προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίου και με την συμμετοχή τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου και ἀπάντων τῶν Ιερομονάχων τῆς Μονῆς. Η δὲ ταφή του πραγματοποιήθηκε σὸ Κοιμητήριον τῆς Μονῆς. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ τὸν ἀναπαύει μετὰ τῶν δικαίων!

Εκδημία Ιερέως Γεωργίου Αποστόλου

Εξεδήμησε την 16/29-6-2025 ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Αποστόλου, εφημέριος -μέχρι πρότινος- του Ιερού Ναού Αγίου Φανουρίου Κορωπίου. Ο μακαριστός Ιερέας γεννήθηκε στην Λάρισα στις 8 Ιουνίου 1933. Σε ηλικία τριάντα ετών νυμφεύθηκε την Καλλιόπη Παπαδημητρίου, με την οποία απέκτησαν τρία τέκνα. Έλαβε την αγία Ιερωσύνη χειροτονηθείς από τον μακαριστό Μητροπολίτη Πειραιώς και Σαλαμίνας κυρό Γερόντιο Α΄, στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιώς, την 10η Ιανουαρίου 1993. Διακόνησε ως εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Αθηνών, Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκών Νερών, Αγίου Σπυρίδωνος Σαλαμίνας και, τελικά -από το 2002- τον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου Κορωπίου.

Η Εξόδιος Ακολουθία του τελέσθηκε μετά διήμερον στον Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου Κορωπίου, υπό του Σεβ. Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου και του Ιερατείου. Είθε η μνήμη του να είναι αιωνία!

Ο Συνοδικός Έσπερινός του Αποστόλου Παύλου

Τὸ Σάββατο ἑσπέρας, 29-06/12-07-2025, πραγματοποιήθηκε ὁ ἐπίσημος Συνοδικός Έσπερινός πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς στὴν Πλάκα στὸ ἱστορικό

κέντρο τῶν Ἀθηνῶν πλησίον τοῦ Βήματος τοῦ Αποστόλου Παύλου.

Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος συγχχοροστατούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Αττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καὶ Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου, παρουσίᾳ ἱερέων καὶ πολλῶν πιστῶν. Τοὺς ἱεροὺς ὕμνους ἀπέδωσε ἡ χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Χρυσόστομου.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ κεντρικὸς ὁμιλητὴς Πανοσιολογιώτατος Ἱερομόναχος π. Χρυσόστομος Σίδερης ἐκφώνησε ὁμιλία μὲ τίτλο "Ἐθνῶν Κήρυκας καὶ Φωστήρας Τρισμέγιστος"

Ἐν κατακλείδι, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γερόντιος κατὰ τὴν Ἀπόλυση ἐξέφρασε εὐχαριστίες μεταφέροντας καὶ τὶς πατρικὲς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Καλλινίκου.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὅργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ΄ ἔτος 75ον Τεύχος 1046 Μάιος-Ιούνιος 2025. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορίδης (+ 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φῶτιος. Διεύθυνσις: Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἑσωτερικοῦ ἑτήσια 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν. Συνδρομαί: Τραπεζικὸς Λογαριασμὸς Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος εἰς Ἑθνικὴν Τράπεζαν (IBAN): GR0301100400000004029602812, ΚΩΔ. SWIFT ΤΡΑΠΕΖΗΣ (BIC): ETHNGRAA